

3/จน.

**การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน
ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแฟชั่น**

นางปาริชาติ โพธิ์บาง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**The Use of Financial Reports for the Administration
of Supporting Companies of PAN Group's Shoe Industry**

Mrs. Parichart Phobang

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration**

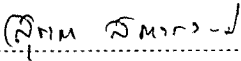
School of Management Science

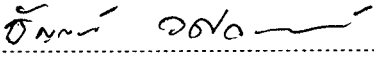
Sukhothai Thammathirat Open University

2008

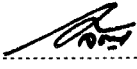
หัวข้อการศึกษาคั่นคว้ออิสระ การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานของ
บริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน
ชื่อและนามสกุล นางปาริชาติ โพธิ์บาง
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุชาดา สถาวรวงศ์

คณะกรรมการสอบการศึกษาคั่นคว้ออิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาคั่นคว้ออิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุชาดา สถาวรวงศ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธัญญ์ศรม์ วศวรรณวัฒน์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
คั่นคว้ออิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์อังฉรา ชีวะตระกูลกิจ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
วันที่ 18 เดือน ๗.๖ พ.ศ. ๒๕๖๒

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน
 ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน
 ผู้วิจัย นางปาริชาติ โพธิ์บาง ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ สุชาดา ศถาวรวงศ์ ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
 เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ในประเด็นด้าน
 ความจำเป็น ความเพียงพอ ความเข้าใจได้ ความถี่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้
 ความทันเวลา และความมีประโยชน์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
 เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน (3) เพื่อศึกษาปัญหา
 และข้อเสนอแนะของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหารงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารระดับกลางและผู้บริหารระดับต้น ของบริษัท
 สนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 45 คน ที่ขึ้นตรงต่อกรรมการผู้จัดการคน
 เดียวกัน สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับวิเคราะห์ความ
 ต่างกันเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ใช้การวิเคราะห์ค่า t (t-test Independent) และ การวิเคราะห์
 ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่าง จะวิเคราะห์ความแตกต่าง
 โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) โดยใช้ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่มีความเห็นในด้านความจำเป็น
 ความเพียงพอ ความเข้าใจได้ ความถี่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ ความทันเวลา
 และ ความมีประโยชน์ ต่อการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารในระดับมาก 2) เมื่อเปรียบเทียบ
 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ส่วนใหญ่มีความเห็นต่อการใช้รายงานทางการเงิน
 ไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาจากการใช้รายงานทางการเงิน คือ ผู้ใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่ไม่
 เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน และไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
 รายงานทางการเงิน ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในรายงานทางการเงินให้กับ
 ผู้บริหาร นอกจากนี้ฝ่ายบัญชีขององค์กรควรปรับปรุงรายงานทางการเงินให้ง่ายต่อการนำไปใช้ใน
 การบริหารงานและเหมาะสมกับผู้บริหารแต่ละระดับ เพื่อนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการ
 วางแผน การควบคุม และการประเมินผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
 คำสำคัญ รายงานทางการเงิน กลุ่มแพน อุตสาหกรรมรองเท้า

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อยด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์สุชาติา สถาวรวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ชัยยุทธ วัฒนวิวัฒน์ กรรมการในคณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ความรู้ คำแนะนำ แนวคิดต่าง ๆ และ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาโดยตลอด ทำให้รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณสมมาต ขุนเศรษฐ และ คุณกิตตินันท์ พานิชไกร ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับกำลังใจ ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจาก บิดา มารดา สามี และบุตร ตลอดจนบุคคลในครอบครัวทุกคนเป็นอย่างดีซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่าเป็นอย่างยิ่ง

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยหวังว่ารายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้อง ประโยชน์ใดๆที่จะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมอุทิศคุณความดีทั้งหมดแด่ผู้มีพระคุณและผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียวและขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ปาริชาติ โพธิ์บาง

พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
การบัญชีเพื่อการบริหาร	10
รายงานทางการเงิน	13
ลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน	17
ประวัติกลุ่มแพน	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน	31
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติม	69
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ	73
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปการวิจัย	75
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	92
ประวัติผู้ศึกษา	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ข้อแตกต่างระหว่างการบัญชีเพื่อจัดการและการบัญชีการเงิน 12
ตารางที่ 2.2	รายชื่อผู้บริหารบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน 21
ตารางที่ 3.1	รายชื่อกลุ่มตัวอย่างของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน 27
ตารางที่ 3.2	เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยสำหรับการใช้รายงานทางการเงินในการ บริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน 29
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน 31
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 33
ตารางที่ 4.3	การเปรียบเทียบความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน 34
ตารางที่ 4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 34
ตารางที่ 4.5	การเปรียบเทียบความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 35
ตารางที่ 4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 35
ตารางที่ 4.7	เปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 36
ตารางที่ 4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 36
ตารางที่ 4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน 37
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงิน 38
ตารางที่ 4.11	การเปรียบเทียบความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน 39

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน.....	39
ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	40
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน	40
ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน	41
ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบรายคู่ของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน	41
ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน	42
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน	43
ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	44
ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน	44
ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	45
ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน	45
ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน	46
ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยด้านความถี่ของรายงานทางการเงิน.....	47
ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความถี่ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	48
ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร	48
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	49
ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ...	49
ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่ที่ต้องการใช้รายงานทางการเงิน	50
ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ...	50
ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยด้านความถี่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	51
ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความถี่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	52
ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	52
ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความถี่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	53
ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความถี่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร	54
ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับการเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร	54
ตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน	55
ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	56
ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินในการบริหาร	56
ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	57
ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับการเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน	57
ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับการเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน	58
ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบรายค่าของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับการเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน	58
ตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับการเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน ในการบริหาร	59
ตารางที่ 4.47 ค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงิน	60
ตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	61
ตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความทันเวลาของรายงานทางการเงินในการบริหาร	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	62
ตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหาร	62
ตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร	63
ตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหาร	63
ตารางที่ 4.54 ค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม	64
ตารางที่ 4.55 การเปรียบเทียบความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน	65
ตารางที่ 4.56 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม	65
ตารางที่ 4.57 การเปรียบเทียบความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม ในการบริหาร กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	66
ตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงาน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหาร	66
ตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม	67
ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบรายคู่ของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม	67
ตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.62 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงิน ด้านรายงานการขายและรับเงิน	69
ตารางที่ 4.63 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงิน ด้านรายงานการซื้อและจ่ายเงิน	70
ตารางที่ 4.64 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงิน ด้านรายงานสินค้าคงเหลือ	71
ตารางที่ 4.65 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงิน ด้านรายงานการเงิน	72
ตารางที่ 4.66 ค่าเฉลี่ยด้านปัญหาเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงิน	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กระบวนการผลิตรองเท้า	23

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี 2550 อุตสาหกรรมรองเท้าและชิ้นส่วนประกอบรองเท้า เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของประเทศไทย และเคยเป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรมส่งออกสูงสุดของประเทศ มีมูลค่าการส่งออกสูงถึงกว่า 70,000 ล้านบาทต่อปี ก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 500,000 คน กระจายอยู่ตาม โรงงานและสถานประกอบการ ประมาณ 4,900 แห่ง เพื่อทำการผลิตและจำหน่าย ในปี 2550 อุตสาหกรรมรองเท้าที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวนทั้งสิ้น 612 โรงงาน มีแรงงาน 92,219 คน และยังมีผู้ประกอบการขนาดเล็กอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยทำการรับจ้างผลิตช่วงต่อจากโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ หากรวมผู้ประกอบการขนาดเล็กด้วย ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมรองเท้าและชิ้นส่วนมีผู้ประกอบการทั้งสิ้นประมาณ 6,000 ราย และมีการจ้างงานประมาณ 200,000 คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : 2550)

กลุ่มแพนเป็นหนึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าหลากหลายประเภท ได้แก่ 1) รองเท้ากีฬา 2) รองเท้าแฟชั่น 3) รองเท้าลำลอง 4) รองเท้าเพื่อสุขภาพ และ 5) รองเท้านักเรียน กลุ่มแพน มีเป้าหมายที่จะทำธุรกิจอุตสาหกรรมรองเท้าให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ดังนั้น จึงได้ลงทุนสร้างบริษัทในอุตสาหกรรมสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าขึ้นมาเพื่อจำหน่ายชิ้นส่วนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง ให้กับบริษัทผลิตรองเท้าในกลุ่มแพนและจำหน่ายให้กับลูกค้าอื่นโดยอิสระด้วย

กลุ่มแพนมีบริษัทในเครือรวมทั้งสิ้น 52 บริษัท ประกอบด้วย 1) กลุ่มธุรกิจบริษัทผลิตรองเท้า จำนวน 23 บริษัท 2) กลุ่มธุรกิจบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้า จำนวน 21 บริษัท และ 3) กลุ่มธุรกิจอื่น ๆ จำนวน 8 บริษัท กลุ่มธุรกิจที่สนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพนนั้น เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในการสนับสนุนกลุ่มธุรกิจผลิตรองเท้าให้แข่งขันกับคู่แข่งทั้งภายในและภายนอกประเทศได้ โดยแบ่งประเภทของกลุ่มสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าเป็น 6 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มบริษัทผลิตพื้นรองเท้า 2) กลุ่มบริษัทผลิตวัตถุดิบ 3) กลุ่มบริษัทผลิตหนังและสิ่งทอ 4) กลุ่มบริษัทผลิตแม่พิมพ์ 5) กลุ่มบริษัทผลิตเครื่องจักร 6) กลุ่มบริษัทวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรองเท้า จากการคาดการณ์แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมในปี 2551 กลุ่ม

อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มค่อนข้างชะลอตัว ได้แก่ อุตสาหกรรมรองเท้า เนื่องจาก อุตสาหกรรมรองเท้าเป็นอุตสาหกรรมที่พึ่งพาการส่งออกกว่าร้อยละ 70 ของกำลังการผลิต และมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดส่งออกหลัก คิดเป็นร้อยละ 30 ของการส่งออกรองเท้าโดยรวม ดังนั้น การที่ตลาดหลักมีทิศทางการขยายตัวที่ชะลอตัวย่อมกระทบการส่งออกรองเท้าของประเทศไทย และ ยังต้องเผชิญกับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงซึ่งใช้กลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขันกับตลาดต่าง โดยเฉพาะคู่แข่งจาก จีน อินโดนีเซีย และเวียดนาม และยังคงแข่งขันในตลาดบนกับคู่แข่งที่มีความได้เปรียบเรื่องการออกแบบคุณภาพการผลิต ฝีมือการตัดเย็บ และ เทคโนโลยี เช่น อิตาลี ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสินค้าจีน เข้ามາติตลาดภายในประเทศ และ ประกอบกับปัญหาเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในภูมิภาคได้ ซึ่งขณะนี้เงินบาทได้แข็งค่าเพิ่มมากขึ้นจากปี 2550 ขณะที่ค่าเงินของจีนแข็งค่าขึ้นเพียงร้อยละ 5 และ ค่าเงินของเวียดนามไม่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนค่าเงินของอินโดนีเซียแข็งค่าน้อยกว่าไทย (ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2291- 27 ม.ค. - 30 ม.ค. 2551)

จากการชะลอตัวและการแข่งขันในอุตสาหกรรมรองเท้า ทำให้เกิดการแข่งขันสูงในธุรกิจอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ทั้งในด้านคุณภาพ ราคา และเพื่อไม่ให้เสียส่วนแบ่งทางการตลาด ทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมรองเท้า ต้องปรับปรุงกระบวนการผลิต โดยนำเครื่องจักรและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการผลิตมากขึ้น เพิ่มขึ้นตอนในการคัดเลือกวัตถุดิบ ที่มีคุณภาพและราคาตามที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งการที่จะทำให้อุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพนเจริญเติบโตต่อไปได้ โดยสามารถแข่งขันกับคู่แข่งทั้งในและนอกประเทศได้นั้น กลไกหลักที่สำคัญ คือ การบริหารจัดการธุรกิจสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าของกลุ่มแพนให้ประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร เพื่อให้อุตสาหกรรมรองเท้าของกลุ่มแพนสามารถพึ่งพาวัตถุดิบที่ผลิตขึ้นในประเทศแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยจะทำให้การจัดหาวัตถุดิบสะดวก รวดเร็ว ราคาถูก และสามารถพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ให้กับอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพนให้เจริญเติบโตขึ้นได้ ในการบริหารจำเป็นที่จะต้องต้องมีข้อมูลเพื่อติดตาม และ ควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ (จินดา ชันทอง : ม.ป.ป.) ฝ่ายบริหารจึงต้องการข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรายงานทางการเงิน เป็นข้อมูลอีกประเภทหนึ่งที่มีความหมายต่อการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจ เพื่อใช้ประกอบการบริหารงานขององค์กร ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหาร มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์ถึงความสามารถในการทำกำไร วิเคราะห์รายจ่าย วิเคราะห์การบริหารเงินทุน การใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ ตลอดจนฐานะทางการเงินของกิจการ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงและกำหนดแนวทางการบริหารงานต่อไป (ธงชัย สันติวงษ์ และ ชัยยศ สันติวงษ์: 2534) ในองค์กรส่วนใหญ่ ผู้บริหารระดับสูง จะได้รับข้อมูล

รายงานทางการเงิน เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารในภาพกว้าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย แต่ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผู้บริหารระดับกลาง และ ผู้บริหารระดับต้น ในแต่ละหน่วยงานในองค์กร ก็มีส่วนสำคัญในการวางแผนและควบคุม เพื่อสนับสนุนเป้าหมายหลักขององค์กรด้วยเช่นกัน โดยใช้รายงานทางการเงินเป็นเครื่องมือในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน รายงานทางการเงินจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่ใช้ในการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ในปัจจุบัน ผู้บริหารระดับกลาง และ ผู้บริหารระดับต้น ของธุรกิจอุตสาหกรรม สนับสนุนรองเท้าในกลุ่มแพน ได้รับรายงานทางการเงินต่าง ๆ ประกอบด้วย รายงานผลการดำเนินงาน รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน รายงานกระแสเงินสด รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง และ รายงานจุดคุ้มทุน แต่การนำรายงาน ไปใช้ประโยชน์ของผู้บริหารอาจแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง การใช้รายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน เพื่อนำรายงานทางการเงินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ใช้รายงานทางการเงิน รวมทั้งเพื่อสามารถใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร การวางแผน การควบคุม และ การตัดสินใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ในประเด็นต่อไปนี้

2.1.1 ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน

2.1.2 ความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

2.1.3 ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

2.1.4 ความถี่ของรายงานทางการเงิน

2.1.5 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

2.1.6 ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน

2.1.7 ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน

2.1.8 ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของรายงานทางการเงิน ที่ใช้ในการบริหารงาน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ผู้วิจัยต้องการศึกษาเฉพาะกลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ซึ่งขึ้นตรงต่อกรรมการผู้จัดการคนเดียวกัน ประกอบด้วย

1. บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทผลิตวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วนพลาสติก เพื่อใช้ในการผลิตรองเท้า และอื่นๆ

2. บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด เป็นบริษัทผลิตแม่พิมพ์ เพื่อใช้ในการผลิตส่วนประกอบรองเท้า และอื่นๆ

3. บริษัท เพค อินคัสทรีส์ จำกัด เป็นบริษัทผลิตวัตถุดิบ และชิ้นส่วนพลาสติก ประเภท เยิง ตาไก่ เชือก เพื่อใช้ในการผลิตส่วนประกอบรองเท้า และอื่นๆ

กรอบแนวคิดของการวิจัย เป็นการศึกษาบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ตามประเภทอุตสาหกรรมสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ผู้บริหารนำรายงานทางการเงินมาใช้ในการบริหารเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร ได้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงาน
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ทำงาน 5. ตำแหน่งงานปัจจุบัน 6. ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตัวแปรตาม

การใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
<ol style="list-style-type: none"> 1. ความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน 1.2 ความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ได้รับในปัจจุบัน 1.3 ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน 1.4 ความถี่ของรายงานทางการเงิน 1.5 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 1.6 ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน 1.7 ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน 1.8 ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม 2. ความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติม

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในที่นี้ คือ ผู้บริหารระดับต้น และ ผู้บริหารระดับกลาง ซึ่งเป็นผู้ใช้รายงานทางการเงิน ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน 21 บริษัท ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารระดับกลาง 60 คน ผู้บริหารระดับต้น 257 คน รวมทั้งสิ้น 317 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 3 บริษัท ซึ่งบริหารงานโดยกรรมการผู้จัดการคนเดียวกัน โดยมีผู้บริหารระดับกลาง 9 คน ผู้บริหารระดับต้น 36 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน

4.2 ขอบเขตของตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ซึ่งลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตัวแปรตาม คือ การใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ได้แก่ ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน ความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ได้รับในปัจจุบัน ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน ความถี่ของรายงานทางการเงิน ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวม

4.3 ขอบเขตของระยะเวลา

ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม ถึง เดือน ตุลาคม 2551

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 บริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน หมายถึง กลุ่มบริษัทในเครือสหพัฒน์ที่ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนและส่วนประกอบรองเท้าเพื่อส่งให้กลุ่มบริษัทที่ผลิตรองเท้าทั้งในกลุ่มแพน และนอกกลุ่ม เพื่อประกอบเป็นรองเท้าสำเร็จรูปสำหรับจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5.2 รายงานทางการเงิน คือ รายงานที่ใช้ในการบริหาร เพื่อให้ผู้บริหารระดับต้น และ ผู้บริหารระดับกลาง ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพนใช้ในการบริหารงานควบคุม และตัดสินใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัท ประกอบด้วยรายงานดังต่อไปนี้

5.2.1 รายงานผลการดำเนินงาน หมายถึง รายงานทางการเงิน เพื่อเสนอข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ประกอบไปด้วย รายได้จากการขายสินค้า ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจ่าย รายได้ ค่าใช้จ่ายอื่น กำไร (ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

5.2.2 รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย หมายถึง รายงานเปรียบเทียบผลต่างระหว่างงบประมาณรายจ่ายประจำเดือนที่ตั้งไว้ กับ รายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน

5.2.3 รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน หมายถึง รายงานเปรียบเทียบผลต่างระหว่างงบประมาณซื้อทรัพย์สินประจำเดือนที่ตั้งไว้ กับ ทรัพย์สินที่ซื้อจริงในแต่ละเดือน

5.2.4 รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง รายงานเพื่อหาความสัมพันธ์ และ ตีความหมายฐานะการเงินและการดำเนินงานจากอัตราส่วน แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้ 1) รายงานอัตราส่วนสภาพคล่อง วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น 2) รายงานอัตราส่วนหนี้สิน เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว 3) รายงานอัตราส่วนวัดความสามารถในการหากำไร เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และ 4) รายงานอัตราส่วนวัดความสามารถในการชำระหนี้ เพื่อวิเคราะห์ว่ากำไรที่ได้เพียงพอกับการชำระค่าใช้จ่ายประจำทางการเงินหรือไม่

5.2.5 รายงานกระแสเงินสด หมายถึง รายงานแสดงการรับ จ่ายเงินสด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาวะเงินขาดมือ หรือ มีเงินสดในมือมากเกินไปจนความจำเป็น

5.2.6 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ หมายถึง รายงานแสดงต้นทุนการใช้วัตถุดิบตามมาตรฐาน เปรียบเทียบกับ วัตถุดิบที่ใช้จริง

5.2.7 รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน หมายถึง รายงานแสดงวัตถุดิบที่เบิกเกินจากมาตรฐานที่ตั้งไว้ และระบุถึงสาเหตุการเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน

5.2.8 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง หมายถึง รายงานแสดงต้นทุนค่าแรงงานตามมาตรฐาน เปรียบเทียบกับ ต้นทุนค่าแรงงานที่จ่ายจริง

5.2.9 รายงานจุดคุ้มทุน หมายถึง รายงานแสดงมูลค่ารายได้จากการขาย ซึ่งเป็นจุดที่รายได้ทั้งหมด หัก รายจ่ายทั้งหมดแล้วเสมอตัว จะไม่มีผลกำไรหรือขาดทุน เพื่อให้ผู้บริหารใช้ในการวางแผนเพื่อทำให้รายได้เท่ากับหรือมากกว่ารายได้ที่จุดคุ้มทุน

5.3 ผู้ใช้รายงานทางการเงิน หมายถึง ผู้บริหารของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรม รองเท้าในกลุ่มแพนจำนวน 3 บริษัท คือ บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด และ บริษัท เพค อินดัสทรีส์ จำกัด แบ่งเป็นผู้บริหารระดับต้น และ ผู้บริหาร ระดับกลาง โดยได้จัดระดับผู้บริหารเป็นดังนี้

ผู้บริหาร	ตำแหน่งงาน
ระดับต้น	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย
ระดับกลาง	ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ

5.4 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน หมายถึง คุณลักษณะของผู้ใช้ รายงานทางการเงิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงานในปัจจุบัน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน

5.5 ความคิดเห็นในการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ประกอบด้วย ความ คิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.5.1 ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน หมายถึง รูปแบบและ ลักษณะของข้อมูลในรายงานทางการเงิน ที่ผู้บริหารระดับกลาง และ ผู้บริหารระดับต้นได้รับ และ เห็นความจำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ให้ตรงตามความต้องการ เพื่อนำมาใช้ใน กระบวนการวางแผน และควบคุมการดำเนินงาน

5.5.2 ความเพียงพอของรายงานทางการเงิน หมายถึง ผู้บริหารสามารถนำ ข้อมูลและรายละเอียดที่ได้รับในรายงานทางการเงิน มาใช้สนับสนุนในการวางแผน ควบคุม และ ตัดสินใจโดยข้อมูลที่ได้รับมีความเพียงพอแก่ความต้องการ

5.5.3 ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน หมายถึง การที่ผู้บริหาร สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ และนำข้อมูลในรายงานทางการเงิน ไปใช้ในการบริหาร

5.5.4 ความถี่ของรายงานทางการเงิน หมายถึง จำนวนครั้งที่ผู้บริหารได้รับ รายงานทางการเงินในแต่ละประเภท ไปใช้ในการบริหารงาน

5.5.5 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ หมายถึง ผู้บริหารสามารถนำรายงาน ทางการเงินที่ได้รับไปใช้เพื่อการตัดสินใจ ในการบริหารงาน

5.5.6 ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลในรายงาน ทางการเงินมีความน่าเชื่อถือที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม

5.5.7 ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน หมายถึง ผู้บริหารสามารถนำรายงานทางการเงินที่ได้รับ ไปใช้ได้ทันเวลาในการใช้บริหารงาน

5.5.8 ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน หมายถึง ผู้บริหารสามารถนำรายงานทางการเงินแต่ละประเภท ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อบริษัทได้ โดยประยุกต์ใช้หรือควบคุมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในส่วนงานของแต่ละแผนกในองค์กร

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยตามที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้แล้วนั้น คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้คือ

6.1 เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารงาน ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

6.2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนงาน และการตัดสินใจ ในการนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารงาน สำหรับผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานในองค์กร

6.3 เพื่อให้ฝ่ายบัญชีได้ปรับปรุงรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหารงาน เพื่อนำเสนอรายงานทางการเงินได้ตรงตามความต้องการของผู้บริหารในบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้า และ อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่สนใจศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้รายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงานของบริษัท สนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสาร รายงาน และผลงานต่างๆ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยจะนำเสนอในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การบัญชีเพื่อการบริหาร
2. รายงานทางการเงิน
3. ลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน
4. ประวัติกลุ่มแพน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การบัญชีเพื่อการบริหาร

การบัญชีบริหารที่จะกล่าวถึง ครอบคลุมความหมาย และ ลักษณะของการบัญชีเพื่อการบริหาร

1.1 ความหมายของการบัญชีบริหาร

การบัญชีบริหาร คือ กระบวนการในการระบุ การวัดผลงาน การสะสมข้อมูล การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การตีความ และการติดต่อสื่อสารข้อมูลทางการเงิน ซึ่งฝ่ายบริหารบุคคลภายใน (Internal users) ที่จะสามารถใช้ข้อมูลจากการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผล ภายในกิจการ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรของกิจการ การบัญชีบริหาร จึงมีหลักการที่ยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้บริหารมากกว่าที่จะปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป (GAAP) (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ 2549 : 20)

การบัญชีเป็นระบบของการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของแต่ละองค์กร เพื่อนำมาจัดทำเป็นรายงานทางการเงิน และนำเสนอต่อบุคคลต่าง ๆ ที่มีความต้องการหรือสนใจข้อมูลทางการเงินบัญชีขององค์กรนั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของการนำข้อมูลทางการเงินบัญชีไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กลุ่มบุคคลหนึ่งที่ได้กล่าวมา

ความสำคัญและมีความจำเป็นที่ต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชี คือ ผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการในเรื่องต่างๆ ภายในองค์กร

(เบญจมาศ อภิสัทธีภิญโญ 2545 : 64-74)

1.2 ลักษณะของการบัญชีเพื่อการบริหาร

การบัญชีเพื่อการบริหาร ประกอบด้วยขั้นตอนกระบวนการ วิธีการและเทคนิคต่างๆ ทางการบัญชีที่จะนำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทางการเงิน การผลิต การจัดจำหน่าย เป็นต้น ผู้บริหารต้องการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการบริหารจัดการ นักบัญชีบริหารเป็นบุคคลที่จะจัดทำข้อมูลเหล่านั้นในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น การจัดทำงบประมาณ การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาผลแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างงบประมาณ หรือต้นทุนมาตรฐานกับข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง ให้เป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม มีความเกี่ยวข้องกันและทันเวลาต่อการนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานแต่ละวัน สถาบันของกลุ่มนักบัญชีบริหาร ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบัญชีเพื่อการบริหารนี้ว่าเป็นกระบวนการของการวัดมูลค่า การสะสม การวิเคราะห์ วิธีการ การแปลความหมาย การสื่อสารข้อมูลทั้งส่วนของข้อมูลทางการเงิน และข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินก็ตาม เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการวางแผน การประเมินค่า และการควบคุมภายในองค์กร โดยข้อมูลที่น่าเสนอนั้นต้องเป็นข้อมูลที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ และต้องสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข้อมูลเหล่านั้น

ข้อมูลทางการบัญชีบริหารนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับใด เพราะข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ มีความเกี่ยวข้องและทันเวลาต่อการนำไปใช้ และช่วยให้การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยทั่วไปบุคคลส่วนใหญ่จะรู้จักข้อมูลทางการบัญชีในรูปแบบของการจัดทำรายงานทางการเงิน เช่น งบกำไรขาดทุน งบดุล งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด เป็นต้น ซึ่งข้อมูลทางการบัญชีที่ปรากฏในงบการเงินเป็นการจัดทำในลักษณะของบัญชีการเงิน (Financial Accounting) กระบวนการของการจัดทำข้อมูลทางบัญชีการเงินนั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลทางการเงินที่เป็นผลมาจากการบริหารจัดการที่ผ่านมาแล้วในอดีตว่ากิจการมีผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินเป็นอย่างไร

(เบญจมาศ อภิสัทธีภิญโญ 2545 : 64-74)

ตารางที่ 2.1 ข้อแตกต่างระหว่างการบัญชีเพื่อการจัดการและการบัญชีการเงิน

ข้อแตกต่าง	การบัญชีเพื่อการจัดการ	การบัญชีการเงิน
1.ความจำเป็นในการจัดทำ	ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริหาร	ต้องทำตามกฎหมายบังคับ
2.วัตถุประสงค์ในการจัดทำ	จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารนำไปใช้ในการวางแผน ควบคุม และการตัดสินใจ	จัดทำเพื่อเสนอรายงานแก่ผู้ใช้ภายนอก ได้แก่ ผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้
3.ผู้ใช้	ผู้บริหารภายใน หรือหน่วยงานวิเคราะห์ข้อมูลโดยแต่ละหน่วย จะขอข้อมูลที่ต้องการมา	บุคคลภายนอกที่สนใจ ข้อมูลที่นำเสนอภายใต้การคาดการณ์ว่าผู้สนใจจะต้องการข้อมูลอะไร
4.รูปแบบการเสนอ	ไม่มีรูปแบบและรายงานที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริหาร	ตามหลักสมการบัญชี
5.ที่มาของหลักการในการจัดทำ	คำนึงถึงประโยชน์ในการใช้งานเป็นหลัก ไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน	ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP), FASB
6.ข้อมูลของเวลาที่รายงาน	เป็นการรายงานข้อมูลในอดีต และข้อมูลที่ประมาณการในอนาคต	เป็นการบันทึกและรายงานข้อมูลทางการเงินในอดีตที่เกิดขึ้นแล้ว
7.เนื้อหาของข้อมูล	เป็นข้อมูลทั้งที่เป็นตัวเลขและไม่ใช้ตัวเลข	เป็นข้อมูลที่เป็นตัวเลข
8.ความถูกต้องของข้อมูล	ใช้ประมาณการเป็นส่วนใหญ่	เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงอาจจะมีการประมาณการบ้าง แต่เป็นส่วนน้อย เช่น การประมาณการหนี้สงสัยจะสูญ ประมาณการค่าเสื่อมราคา
9.ความถี่ในการรายงาน	ขึ้นอยู่กับความต้องการของข้อมูล	รายไตรมาสหรือรายปี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ข้อแตกต่าง	การบัญชีเพื่อการจัดการ	การบัญชีการเงิน
10.เวลาที่กำหนดให้รายงาน	รายงานควรพร้อมทันเวลาที่ต้องการ	อาจล่าช้าได้บ้าง
11.หน่วยงานที่จัดทำรายงาน	ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่ต้องการข้อมูล	เสนอรายงานเป็นภาพรวมของกิจการ
12.ขอบเขตของความรับผิดชอบ	รายงานภายใน ข้อมูลผิดพลาดสามารถแก้ไขได้	รายงานภายนอกการเปิดเผยข้อมูลผิดพลาดก่อให้เกิดความเสียหายได้

จากการเปรียบเทียบทางบัญชีการเงินกับการบัญชีเพื่อการบริหาร จะเห็นได้ว่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเป็นหลัก คือ ข้อมูลในทางการบัญชีการเงินมีวัตถุประสงค์ขั้นต้นเพื่อการนำเสนอต่อบุคคลภายนอกองค์กรเป็นหลัก ในขณะที่ข้อมูลทางการบัญชีบริหารมีวัตถุประสงค์เพื่อการนำเสนอต่อบุคคลภายในองค์กรเป็นหลัก (วริยา ปานปรุง 2545 : 3-4)

2. รายงานทางการเงิน

2.1 ลักษณะและข้อจำกัดของรายงานการเงิน

ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานการเงิน โดยทั่วไป มีลักษณะที่แสดงเป็นตัวเลข และแสดงหน่วยเงินตรา ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานการเงินบางรายการได้มาจากการวัดมูลค่าโดยประมาณให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่าการวัดมูลค่าที่แน่นอน ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานการเงิน เป็นข้อมูลในอดีตซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งองค์กรอาจใช้งบประมาณหรือข้อมูลในอดีตเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานการเงินจึงเป็นแหล่งของข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ (เมธากุล เกียรติกระจาย และ ศิลปพร ศรีจันเพชร :2543)

ลักษณะของข้อมูลที่ผู้บริหารต้องการใช้ในยุคโลกาภิวัตน์ ควรมีลักษณะ เป็นระบบข้อมูลที่เสนอให้ผู้บริหารแต่ละระดับได้ในเวลาที่ต้องการในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ไม่เสียต้นทุนในการจัดเก็บสูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับ และบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีความถูกต้องแม่นยำถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ และไม่ใช้ระบบข้อมูลที่รายงานแต่ข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่ต้องรวมถึงข้อมูล

ที่เกิดจากการประมาณการ และข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยผู้บริหารในด้านการกำหนดแผนงาน เป้าหมายของธุรกิจ การให้ข้อมูลที่กำหนดการวัดผลการปฏิบัติงานและการให้ข้อมูลวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานจริงกับเกณฑ์การวัดผลการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ รวมทั้งมีระบบติดตามตรวจสอบระบบการควบคุมและวิธีการปฏิบัติงานให้กับฝ่ายบริหาร (อุษณา ภัทรมนตรี :2540)

2.2 ระดับของผู้รับรายงานภายในกิจการ

เมธากุล เกียรติกระชาย (2542) ได้กล่าวถึงระดับของผู้รับรายงานภายในกิจการว่า มีความแตกต่างกันตามระดับของผู้บริหารที่รับรายงาน ดังนี้

2.2.1 รายงานพิเศษเสนอผู้บริหารระดับสูง

ในกรณีที่กิจการประสบปัญหาบางประการหรือกรณีที่มีโครงการพิเศษ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องศึกษาเหตุการณ์เป็นกรณีพิเศษ การจัดทำรายงานชนิดนี้จึงขึ้นอยู่กับข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ศึกษา โดยเริ่มจากปัญหาที่เกิดขึ้นและสรุปผลการศึกษาว่าเป็นอย่างไรแล้วจึงแสดงรายละเอียดประกอบ

2.2.2 รายงานเพื่อเสนอผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารระดับนี้ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนการปฏิบัติงาน และการควบคุมต้นทุนในหน่วยงาน อาจทำเป็นรูปกราฟเพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม

2.2.3 รายงานเพื่อเสนอผู้บริหารระดับหัวหน้างาน

เป็นการรายงานที่ช่วยให้หัวหน้าพนักงานปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น เช่น ช่วยให้สามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานหรืองบประมาณ ช่วยเพิ่มขวัญและกำลังใจในการทำงาน

เน่งน้อย ใจอ่อนนุ่มและคณะ (2542) ได้กล่าวถึง แนวคิดของการรายงานทางการเงินสำหรับการจัดการ สำหรับผู้บริหารในระดับต่างๆ ในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

2.2.4 **ฝ่ายจัดการระดับสูง** ต้องการข้อมูลที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปวางแผนกลยุทธ์ เป็นการมองภาพรวมและอนาคตขององค์กรในระยะยาว

2.2.5 **ฝ่ายจัดการระดับกลาง** ต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละหน่วยงานในองค์กร โดยนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผน และควบคุม

2.2.6 **ฝ่ายจัดการระดับปฏิบัติการ** ต้องการข้อมูลที่ทันเวลา มีรายละเอียด และมีความแม่นยำ ข้อมูลที่ได้รับนั้นต้องสามารถระบุสาเหตุและแนวทางแก้ไข และชี้ให้เห็นถึงการดำเนินงานในส่วนที่ไม่ได้รับการควบคุม

2.3 ประเภทของการรายงานทางการเงินสำหรับการจัดการ

รายงานทางการเงิน แบ่งออกได้เป็นหลายชนิด ตามลักษณะการจำแนกประเภทของรายงาน ดังนี้ (แน่งน้อย ใจอ่อนนุ่ม :2534)

2.3.1 รายงานทางการเงินตามวัตถุประสงค์ของรายงาน ได้แก่

- 2.3.1.1 รายงานถึงการดำเนินงานของกิจการ
- 2.3.1.2 รายงานเพื่อการวางแผน
- 2.3.1.3 รายงานเพื่อการควบคุม
- 2.3.1.4 รายงานเพื่อการควบคุมสินทรัพย์
- 2.3.1.5 รายงานตามข้อกำหนดของกฎหมาย

2.3.2 รายงานทางการเงินตามขอบเขตของงาน ได้แก่

- 2.3.2.1 รายงานระดับบริษัท
- 2.3.2.2 รายงานระดับส่วน
- 2.3.2.3 รายงานระดับแผนก
- 2.3.2.4 รายงานระดับเขตการขาย

2.3.3 รายงานทางการเงินตามความกระชับของรายงาน ได้แก่

- 2.3.3.1 รายงานแสดงรายละเอียด
- 2.3.3.2 รายงานสรุป
- 2.3.3.3 รายงานเฉพาะสิ่งที่น่าสนใจ

2.3.4 รายงานทางการเงินตามวาระการจัดทำรายงาน ได้แก่

- 2.3.4.1 รายงานที่จัดทำตามกำหนดเวลา
- 2.3.4.2 รายงานที่จัดทำตามความต้องการของผู้บริหาร
- 2.3.4.3 รายงานที่จัดทำเมื่อมีเหตุการณ์ที่มีปัญหาเกิดขึ้น

2.3.5 รายงานทางการเงินตามช่วงเวลาของการนำเสนอข้อมูลในรายงาน ได้แก่

- 2.3.5.1 รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
- 2.3.5.2 รายงานการพยากรณ์ในระยะสั้น
- 2.3.5.3 รายงานการพยากรณ์ในระยะยาว

2.3.6 รายงานทางการเงินตามรูปแบบของการนำเสนอรายงาน ได้แก่

- 2.3.6.1 รายงานที่จัดทำในรูปแบบของกระดาษพิมพ์
- 2.3.6.2 รายงานที่ออกบนหน้าจอคอมพิวเตอร์
- 2.3.6.3 รายงานในรูปแบบของคำอธิบาย

2.3.6.4 รายงานที่จัดทำเป็นกราฟ

2.3.6.5 รายงานที่จัดทำเป็นตาราง

2.3.7 รายงานทางการเงินตามลักษณะการดำเนินงานภายในองค์กร ได้แก่

2.3.7.1 รายงานทางการเงินหรือทางการบัญชี

2.3.7.2 รายงานการผลิต

2.3.7.3 รายงานการตลาด

2.3.7.4 รายงานการบริหารสินค้าคงเหลือ

2.3.7.5 รายงานด้านบุคลากร

2.4 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความล้มเหลวของธุรกิจ

การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความล้มเหลวของธุรกิจ จะทำให้ธุรกิจสามารถที่จะหลีกเลี่ยงหรือลดปัญหาของการขาดทุนและฐานะทางการเงินกลับมาได้อีก ดังนั้น ธุรกิจอาจพยากรณ์ความล้มเหลวได้โดยอาศัยอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือ เพื่อเป็นสัญญาณเตือนให้ทราบล่วงหน้าว่ากิจการอาจเกิดความล้มเหลวขึ้นได้ในอนาคต ความล้มเหลวที่เกิดขึ้นนอกจากจะมีผลมาจากภาวะเศรษฐกิจแล้ว ยังมีผลเชื่อมโยงมาจากการจัดการที่ขาดประสิทธิภาพอีกด้วย โดยแยกปัญหาการจัดการที่ขาดประสิทธิภาพได้เป็น 5 ประเด็นดังนี้ 1) ขาดความสมดุลของความชำนาญหรือทักษะในระดับบริหารสูงสุด 2) ผู้บริหารสูงสุดเป็นผู้ที่ทำการตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ โดยลำพัง 3) การทำงานที่ขาดประสิทธิภาพของคณะกรรมการอำนวยการ 4) ขาดการทำหน้าที่ด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพ 5) ผู้บริหารสูงสุดขาดความรับผิดชอบ (สุชาดา สดาวรรณศ์ :2543)

3. ลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สมาคมบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย (2544: 26) ลักษณะเชิงคุณภาพ หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ลักษณะเชิงคุณภาพหลักของงบการเงินมีสี่ประการ ได้แก่

3.1 ความเข้าใจได้ ข้อมูลในงบการเงิน ต้องสามารถเข้าใจได้ในทันที ที่ผู้ใช้งบการเงินใช้ข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น จึงต้องมีข้อสมมติว่า ผู้ใช้งบการเงินมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจ กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อมูลแม้ว่าจะมีความซับซ้อน แต่ถ้าเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ต้องไม่ละเว้นที่จะแสดงในงบการเงินเพียงเหตุผลที่ว่าข้อมูลดังกล่าวยากเกินกว่าที่ผู้ใช้งบการเงินบางคนจะเข้าใจได้

3.2 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ข้อมูลที่มีประโยชน์ ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้ก็ต่อเมื่อ ข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต รวมทั้งช่วยยืนยันหรือชี้ข้อผิดพลาดของผลการประเมินที่ผ่านมาของผู้ใช้งบการเงินได้

3.3 ความเชื่อถือได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต้องเชื่อถือได้ ข้อมูลจะมีคุณสมบัติของความเชื่อถือได้หากปราศจากความผิดพลาดที่มีสาระสำคัญและความลำเอียง ซึ่งทำให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อได้ว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่ต้องการให้แสดงหรือต้องแสดง ข้อมูลต้องบันทึกและแสดงตามเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ ข้อมูลที่แสดงอยู่ในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือเมื่อมีความเป็นกลางหรือปราศจากความลำเอียง ข้อมูลในงบการเงินที่เชื่อถือได้ต้องครบถ้วน โดยคำนึงถึงความมีสาระสำคัญของข้อมูล และต้นทุนในการจัดทำรายการ

3.4 การเปรียบเทียบกันได้ ผู้ใช้งบการเงินต้องสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในรอบระยะเวลาต่างกันเพื่อคาดคะเนถึงแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการนั้น นอกจากนี้ ผู้ใช้งบการเงินยังต้องสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการเพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน

4. ประวัติกลุ่มแพน

สัญลักษณ์ของกลุ่มแพน เป็นดังนี้

กลุ่มแพน (Pan-Group) เกิดจากหน่วยงานเล็ก ๆ หน่วยงานหนึ่งในบริษัท ไลอ้อน (กรุงเทพ) จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือสหกรั๊ป โดยมี คุณณรงค์ โชควัฒนา ตำแหน่ง ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารกลุ่มแพน ดูแลในส่วนของกลุ่มแพนที่เป็นบริษัทผลิตรองเท้ารายใหญ่ของไทย ซึ่งในปัจจุบันนี้กลุ่มแพนมีบริษัทผลิตรองเท้ารวมทั้งสิ้น 23 บริษัท กลุ่มแพนเป็นกลุ่มธุรกิจในอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าเริ่มจากการทำรองเท้ากีฬาในลักษณะของรองเท้าผ้าใบ ในปี พ.ศ.2507 ภายได้เครื่องหมายการค้าโอลิมปิก ต่อมาอีก 10 ปี จึงได้แยกตัวออกมาก่อตั้งโรงงานผลิตรองเท้าเป็น ลำดับที่ 1 คือ บริษัท บางกอกรับเบอร์ จำกัด เพื่อผลิตรองเท้านักเรียนและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีทั้งรองเท้านักเรียน รองเท้ากีฬาและชุดกีฬา ขึ้นมาภายได้เครื่องหมายการค้าแพน (Pan) จึงใช้ชื่อแพนเป็นทั้งชื่อผลิตภัณฑ์สินค้าและเป็นชื่อรวมของกลุ่ม ในเวลาต่อมา บริษัท บางกอกรับเบอร์ จำกัด (มหาชน) พัฒนาการผลิตรองเท้าจนได้มาตรฐานสูงและก้าวสู่ความเป็นสากล จึงได้พัฒนาบุคลากร เครื่องจักรและการบริหารให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จนได้รับความไว้วางใจจาก Blue Ribbon Sport Inc. ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้จัดจำหน่ายรองเท้ากีฬาไนกี้ ที่มียอดจำหน่ายสูงที่สุดในโลก ให้เป็นผู้ผลิตรองเท้าไนกี้ จึงนับเป็นบริษัทแรกในประเทศไทยที่ผลิตรองเท้ากีฬาชั้นนำของโลก ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ต่อมาปี พ.ศ.2522 เครื่องสกรู๊ปได้ก่อตั้ง บริษัทลำดับที่ 2 คือ บริษัท แพนเอเชีย ฟุตแวร์ จำกัด ขึ้นที่สวนอุตสาหกรรมของเครื่องสกรู๊ป อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยภูมิ เป็นโรงงานผลิตรองเท้าไนกี้ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ารายใหญ่ คือ Blue Ribbon Sport Inc. ในประเทศสหรัฐอเมริกา ดังนั้น บริษัท บางกอกรับเบอร์ จำกัด(มหาชน) และ บริษัท แพนเอเชีย ฟุตแวร์ จำกัด(มหาชน) จึงเป็นที่เชื่อถือของลูกค้ามากขึ้น จึงได้ก่อตั้งโรงงานผลิตรองเท้าเพิ่มขึ้นอีก 3 แห่ง เป็นลำดับที่ 3 ถึง ลำดับที่ 5 ได้แก่ บริษัท ฟุตแวร์เทค 1530 จำกัด บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คิวริตี้ ฟุตแวร์ จำกัด ตั้งอยู่ที่อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยภูมิ และ บริษัท กบินทร์บุรี แพนเอเชีย ฟุตแวร์ จำกัด ตั้งอยู่ที่อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามลำดับ โดยผลิตรองเท้าให้กับลูกค้าเพื่อส่งออกภายใต้เครื่องหมายการค้าต่าง ๆ เช่น รองเท้าไนกี้ เฮด (Nike) เดียดอรา (Diadora) ฮีลแคร์ (Heel care) เป็นต้น บริษัททั้งห้าได้ส่งสมความชำนาญ ตลอดจนเทคโนโลยีไว้เป็นอันมาก จนสามารถผลิตรองเท้าที่มีเทคโนโลยีสูง ๆ ได้แทบทุกประเภท ตามความต้องการของลูกค้า ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถผลิตรองเท้าที่ใช้สวมใส่ไปทำงาน รองเท้าแฟชั่น ตลอดจนรองเท้าลำลองทั้งชายและหญิง ในรูปแบบต่าง ๆ กัน แม้จะมีโรงงานผลิตรองเท้าอยู่หลายบริษัท แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของลูกค้า กลุ่มแพนจึงขยายการผลิต โดยก่อตั้งโรงงานผลิตรองเท้าเพิ่มขึ้น เป็นลำดับที่ 6 ถึง ลำดับที่ 23 รวมก่อตั้งเพิ่มอีก 18 บริษัท ดังนี้ ลำดับที่ 6) บริษัท แอดวานเทจ ฟุตแวร์ จำกัด 7) บริษัท พิมายฟุตแวร์ จำกัด 8) บริษัท อินโนเวชั่น ฟุตแวร์ จำกัด 9) บริษัท พี.เอส.อาร์ ฟุตแวร์ จำกัด 10) บริษัท ธนาคมอินเจคชั่น จำกัด 11) บริษัท บางกอกรับเบอร์สเทรดดิ้ง จำกัด 12) บริษัท อินโนเวชั่น นครหลวง ฟุตแวร์ จำกัด 13) บริษัท รังสิต ฟุตแวร์ จำกัด 14) บริษัท สุพรรณฟุตแวร์ จำกัด 15) บริษัท อุทัยบางกอกรับเบอร์ จำกัด 16) บริษัท นารายณ์บางกอกรับเบอร์ จำกัด 17) บริษัท หันคา บางกอกรับเบอร์ จำกัด 18) บริษัท พิจิตร.พี.เอส.อาร์ ฟุตแวร์ จำกัด 19) บริษัท แพนระยอง จำกัด 20) บริษัท บุรีรัมย์แพน ฟุตแวร์ จำกัด 21) บริษัท แพนคอมโพเนนท์ จำกัด 22) บริษัท แพนอัปเปอร์ จำกัด และ 23) บริษัท บางกอกรับเบอร์ จำกัด (มหาชน) เสนา ตามลำดับ

ในอุตสาหกรรมผลิตรองเท้า ต้องใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบหลากหลายชนิด เพื่อผลิตเป็นรองเท้าสำเร็จรูป และ ในกระบวนการผลิตรองเท้าจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ และเครื่องจักร เพื่อใช้สำหรับประกอบชิ้นส่วนรองเท้า ซึ่งมีกระบวนการผลิตหลายขั้นตอน กลุ่มแพนจึงได้ลงทุนสร้างอุตสาหกรรมสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าขึ้นมา โดยมีเป้าหมายที่จะทำธุรกิจอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพนให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง เพื่อสนับสนุนในด้านวัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบรองเท้า เครื่องจักร ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อให้อุตสาหกรรมรองเท้าของไทยสามารถพึ่งพาวัตถุดิบที่ผลิตขึ้นได้ในประเทศ แทนการนำเข้าจากต่างประเทศเช่น

แต่ก่อน โดยจะทำให้การจัดหาวัตถุดิบสะดวก รวดเร็ว ราคาถูก และสามารถพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ให้กับอุตสาหกรรมรองเท้าในประเทศได้ รวมทั้งได้ขยายธุรกิจไปยังอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรองเท้า ซึ่งนอกจากจำหน่ายสินค้าและบริการต่าง ๆ ให้กับบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพนแล้ว ยังจำหน่ายให้กับลูกค้าอื่นโดยอิสระด้วย

กลุ่มแพนได้ลงทุน โดยก่อตั้งบริษัทเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้า รวมทั้งสิ้น จำนวน 21 บริษัท โดยแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- 1) แม่พิมพ์พื้นรองเท้า ประกอบด้วย บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด และ บริษัท แพนเทค แมชชีนเนอร์รี่ จำกัด
- 2) พื้นรองเท้า ประกอบด้วย บริษัท รังสิต โพลีเมอร์ จำกัด บริษัท เพอร์ฟอร์แมนซ์รับเบอร์ จำกัด บริษัท ชัยนาทรับเบอร์ จำกัด บริษัท หนองจางรับเบอร์ จำกัด บริษัท เอ็กซ์เซลเลนซ์รับเบอร์ จำกัด บริษัท ไทยซังชินนิวแมททีเรียล จำกัด และ บริษัท โมเดอร์น เทคโนโลยี คอมโพเน้นท์ จำกัด
- 3) วัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบรองเท้า ประกอบด้วย บริษัท เพค อินคัสทรีส์ จำกัด บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด บริษัท แพนเอเชีย ไบโอเทคโนโลยี จำกัด บริษัท แพนไบโอเทค จำกัด
- 4) ผลิตหนังและสิ่งทอ ประกอบด้วย บริษัท แพน ลอง จอห์น จำกัด บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คิวริตี้ ฟุตแวร์ จำกัด (สาขา 1) และ บริษัท แพนเอเชียเลทเธอร์ จำกัด
- 5) ผลิตเครื่องจักร ประกอบด้วย บริษัท แพนคอมพ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท รัตนนคร เอ็นจิเนียริง จำกัด และ บริษัท พี.เอฟ อินเตอร์เทค จำกัด
- 6) การวิจัยและพัฒนา งานวิจัยและพัฒนาที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมรองเท้าอยู่รอดและเติบโตได้ กลุ่มแพนได้จัดตั้งบริษัท บ้านแพนรีเสิร์ช แลบบอราทอรี จำกัด ขึ้นที่กรุงเทพฯ เพื่อทำการทดลองค้นคว้าและพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตรองเท้าในอนาคตด้วยตนเอง และยังสามารถจัดตั้งบริษัท แพนเทค อาร์ แอนด์ ดี จำกัด ขึ้นที่ศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการออกแบบรองเท้าและแม่พิมพ์พื้นรองเท้าด้วยคอมพิวเตอร์

ผู้บริหารของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 21 บริษัท
นี้ จะได้รับการกำกับดูแลโดยผู้บริหาร จำนวน 16 ท่าน ดังนี้

ตารางที่ 2.2 รายชื่อผู้บริหารบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน

บริษัทสนับสนุน	ประเภทธุรกิจ	ผู้บริหาร
1) บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย)จำกัด	ผลิตวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วนประกอบรองเท้า	คุณกิตตินันท์ พานิชไกร
2) บริษัท เพค อินดัสทรีส์ จำกัด	ผลิตวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วนประกอบรองเท้า	
3) บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด	ผลิตแม่พิมพ์	
4) บริษัท แพนเทค อาร์ แอนด์ ดี จำกัด	วิจัยและพัฒนา	คุณวิจิต ประยูรวิวัฒน์
5) บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คิวริตี้ จำกัด (สาขา 1)	ผลิตหนังและสิ่งทอ	
6) บริษัท แพนไบโอเทค จำกัด	ผลิตวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วนประกอบรองเท้า	คุณวีระวุฒิ เดชอภิรัตน์กุล
7) บริษัท เพอร์ฟออร์แมนซ์รับเบอร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	
8) บริษัท โมเดอร์น เทค โน โลยี คอมโพเน้นท์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณสมศักดิ์ จิตรนามกร
9) บริษัท แพนเอเชียเลทเธอร์ จำกัด	ผลิตหนังและสิ่งทอ	
10) บริษัท พี.เอฟ อินเตอร์เทค จำกัด	ผลิตเครื่องจักร	คุณพิชิต ธีราโมกษ์
11) บริษัท รัตนนคร เอ็นจิเนียริง จำกัด	ผลิตเครื่องจักร	คุณสมยศ ศรีททาเปี่ยม
12) บริษัท แพนคอมพ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ผลิตเครื่องจักร	พลตรี ดร.วีระ พลวัฒน์
13) บริษัท แพนเทค แมชชีนเนอร์รี่ จำกัด	ผลิตแม่พิมพ์	คุณพยุง มิลินทานุช
14) บริษัท แพน ลอง จอห์น จำกัด	ผลิตหนังและสิ่งทอ	คุณทรายเงิน รัชตะไพโรจน์
15) บริษัท ชัยนาทรับเบอร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณธำรงค์ ศิริวงศ์คามพ์
16) บริษัท ไทยซังชินนิวมัททีเรียล จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณปัญญา กลิ่นตลบ
17) บริษัท รังสิต โพลีเมอร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณยงยุทธ วิเศษพจนกิจ

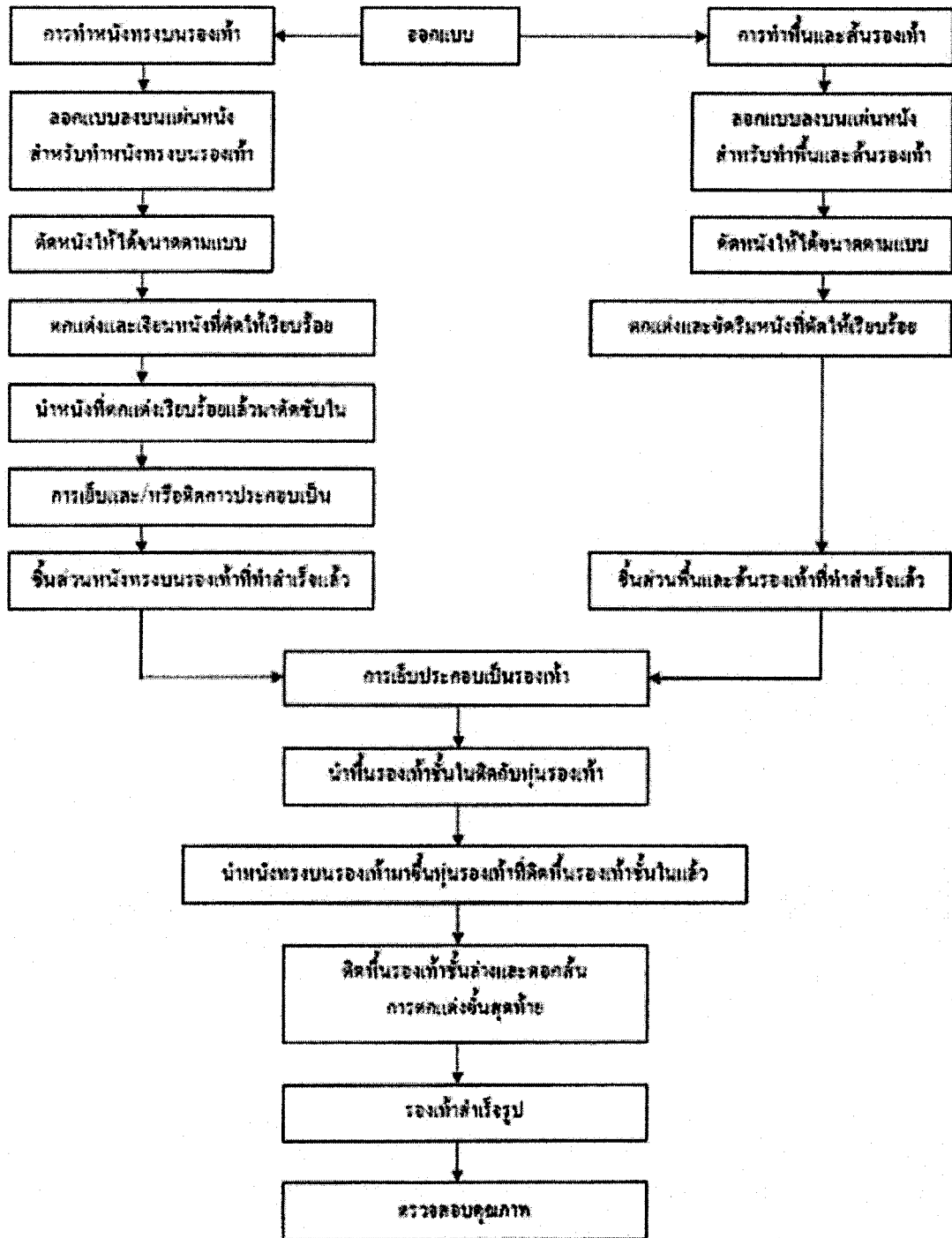
ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

บริษัทสนับสนุน	ประเภทธุรกิจ	ผู้บริหาร
18) บริษัท เอ็กซ์เซลเลนซ์รับเบอร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณสรรเสริญ ประยูรพงษ์
19) บริษัท หนองจางรับเบอร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า	คุณอรณพ ดันเสียงสมเจริญ
20) บริษัท แพนเอเชียไบโอเทคโนโลยี จำกัด	ผลิตวัตถุดิบ และ ชิ้นส่วนประกอบรองเท้า	คุณรัฐณี รติชน
21) บริษัท บ้านแพนรีเสิร์ช แลบบอราทอรี จำกัด	วิจัยและพัฒนา	คุณประทีป บำรุงวิทยาพันธ์

นอกจากนี้ กลุ่มแพนยังได้ลงทุนก่อตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผลิตรองเท้าและชิ้นส่วนประกอบรองเท้าโดยตรง รวมทั้งสิ้น จำนวน 8 บริษัท ประกอบด้วยธุรกิจต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย บริษัท บ้านแพนเอ็นจิเนียริง แอนด์ โซลูตติ้ง จำกัด และ บริษัท แอนาไลติคอล ลาบอราทอรีส์ เซอร์วิส จำกัด
- 2) ตัวแทนจำหน่าย ประกอบด้วย บริษัท บางกอกแอสเลติก จำกัด
- 3) ขาย-ผลิตอาหารและร้านค้า ประกอบด้วย บริษัท นูทริชั่นเฮาส์ จำกัด และ บริษัท พี เอ แคปปิตอล จำกัด
- 4) ตัวแทนด้านกฎหมาย ประกอบด้วย บริษัท เอฟ.เอ็น.อินฟินิตี้ จำกัด
- 5) พัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย บริษัท แพน โพลีเทคนิค จำกัด
- 6) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประกอบด้วย บริษัท สหรัตนนคร จำกัด

บริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จะเกี่ยวข้องกับการผลิตรองเท้า ซึ่งกระบวนการผลิตรองเท้า แสดงดังภาพที่ 2.1

ที่มา : ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - โครงการจัดทําแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขา (สาขารองเท้าและเครื่องน้ํง) พ.ศ.2545

รูปภาพที่ 2.1 กระบวนการผลิตรองเท้ํา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน ดังต่อไปนี้

เพ็ญนภา อินทเสน (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชี ในการตัดสินใจด้านกิจกรรมทางการตลาด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คุณลักษณะข้อมูลทางบัญชีในการจัดทำบัญชี ผู้บริหารต้องการใช้ข้อมูลความเชื่อถือได้ ความครบถ้วน ทันต่อเวลา ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเข้าใจได้ ความเป็นกลาง ความระมัดระวัง การเปรียบเทียบกันได้ ความมีนัยสำคัญ ความสมดุลระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนที่เสียไป การแสดงข้อมูลที่ถูกต้องตามควร การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม และเนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ

รุจิเรข นทีนนท์ ณ ลำปาง (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารงานของสหกรณ์การเกษตรในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ภูมิภาคที่ 10 (เชียงใหม่) พบว่า ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำข้อมูลทางบัญชีไปใช้ในการบริหารงานของสหกรณ์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่ม ข้อมูลทางบัญชีที่สหกรณ์จัดทำไว้ในรูปแบบของงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน ได้ให้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์แล้ว แต่การจัดทำงบการเงินประจำปียังล่าช้าไม่ทันต่อความต้องการที่จะนำไปใช้ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้ใช้ข้อมูลแต่ละกลุ่มยังต้องการใช้ข้อมูลจากงบการเงินรายไตรมาส ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วและนำไปใช้ประโยชน์ทันต่อความต้องการ

นิสากร นครพิน (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า รายงานข้อมูลทางบัญชีมีความครบถ้วนเชื่อถือได้ เข้าใจง่าย มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเปรียบเทียบกันได้ และทันต่อเวลา รายงานที่มีความต้องการส่วนใหญ่ประกอบด้วยรายงานแสดงฐานะการเงินของกิจการ (งบดุล) และรายงานผลการดำเนินงานของกิจการ (งบกำไรขาดทุน)

ศรีเพ็ญ วงษ์เขียว (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการวางแผนและการควบคุมของธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ในการเสียภาษีอากรมากกว่าเพื่อใช้ในการบริหารงาน รูปแบบของรายงานที่ต้องการเป็นรายงานทางการเงินบัญชีที่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อมูลในรายงานเป็นข้อมูลปัจจุบัน

ข้อมูลในอดีตย้อนหลัง 3 ปี และข้อมูลที่มีการพยากรณ์ในอนาคต ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีที่นำไปใช้ในการวางแผนและควบคุมแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับสูง ลักษณะของรายงานเป็นรายงานสรุปผลการดำเนินงาน รายงานแนวโน้มในอนาคต ระยะเวลาของรายงานเป็นรายเดือน ไตรมาสและรายปี เพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ 2) ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รายงานมีลักษณะเป็นรายงานที่วัดผลการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน การเปรียบเทียบข้อมูล ระยะเวลาของรายงานเป็นรายสัปดาห์ และรายเดือน สำหรับการวางแผนดำเนินงาน 3) ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับล่าง รายงานมีลักษณะเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของแต่ละแผนก เพื่อใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน ในการนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการด้านฐานข้อมูลทางการบัญชี ทำให้สารสนเทศที่ได้รับมีความถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลาต่อการนำไปใช้ และสามารถจัดทำรายงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ต้องการ ให้กับผู้บริหารได้

จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการตัดสินใจด้านกิจกรรมทางการตลาดของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเขตจังหวัดลพบุรี พบว่า ผู้บริหารมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการตัดสินใจกำหนดราคาขาย เพิ่มกำลังการผลิต ยกเลิกผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ รับคำสั่งซื้อพิเศษ ผลิตเองหรือซื้อจากบุคคลภายนอก กำหนดจำนวนสินค้าคงเหลือ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าข้อมูลทางการบัญชีที่จัดทำขึ้น โดยแผนกบัญชีนั้นมีความเชื่อถือมากที่สุด รองลงมาคือ ความครบถ้วน มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เข้าใจง่าย เปรียบเทียบกันได้และทันต่อเวลาตามลำดับ ซึ่งผู้บริหารมีความต้องการให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และต้องการรูปแบบรายงานที่เข้าใจง่าย มีความครบถ้วน และมีการวิเคราะห์ชี้แจงสิ่งผิดปกติ เพื่อสามารถนำรายงานหรือข้อมูล ไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค่าใช้จ่ายรายจ่ายทางการเงินในการบริหารงาน ของบริษัทสนับสนุน
อุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ผู้ศึกษาได้
ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรในที่นี้ คือ ผู้บริหารระดับต้น และ ผู้บริหารระดับกลาง ของบริษัทสนับสนุน
อุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 21 บริษัท รวมผู้บริหารทั้งสิ้น 317 คน ประกอบด้วย
ผู้บริหารระดับต้น 257 คน ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกบริษัทสนับสนุน
อุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 3 บริษัท ซึ่งบริหารงานโดยกรรมการผู้จัดการคนเดียว

ตารางที่ 3.1 รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน

บริษัท	ผู้บริหาร		รวม
	ระดับต้น	ระดับกลาง	
บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด	7	5	12
บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด	10	1	11
บริษัท เพค อินดัสทรีส์ จำกัด	19	3	22
รวมทั้งสิ้น	36	9	45

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยกำหนดแนวคำถามตามประเด็นในกรอบความคิดของการวิจัย ซึ่งจะแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามประเภทคำถามหลายตัวเลือก (Multiple-Choice Questions) เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต เกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน มากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน มาก

ระดับที่ 3 หมายถึง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน ปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน น้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อระบุปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรายงานทางการเงินให้เหมาะสมกับการใช้บริหารในองค์กรต่อไป

2. วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับลักษณะการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยนำเครื่องมือไป
ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่าน และเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหา
ความสมบูรณ์ ความถูกต้องด้านภาษา ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุง เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปเก็บ
ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บจากแหล่งข้อมูลโดยตรง เป็นการเก็บ
รวบรวมข้อมูล ดำรงโดยใช้วิธีแจกแบบสอบถาม สอบถามผู้ใช้รายงานทางการเงิน อันได้แก่
ผู้บริหารระดับกลาง และ ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 45 ราย

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม และได้จัดทำบัญชีรายชื่อประชากร โดยกำหนดหมายเลขกำกับที่รายชื่อผู้บริหาร
ระดับกลางและผู้บริหารระดับต้น เรียงลำดับตั้งแต่ 1 ถึง 45 เนื่องจากต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำ
ความเข้าใจกับแบบสอบถาม และกำหนดวันเก็บแบบสอบถาม 7 วันหลังจากส่งแบบสอบถาม
ผู้วิจัยได้ติดตามทวงถามแบบสอบถามคืนเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตาม
กำหนด โดยทางโทรศัพท์จำนวน 1-2 ครั้ง จนได้แบบสอบถามครบถ้วน

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 45 ชุด ได้รับคืน 45 ชุด
คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และ นำข้อมูลทั้งหมดมาลงรหัส จากนั้น
นำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 สถิติเชิงพรรณนา เป็นการหาค่าทางสถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น โดย
การวิเคราะห์จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ และ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม
ตัวอย่าง

สำหรับการแปลผลเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารในแต่ละด้าน โดยพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538:9)

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยสำหรับการใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน

ระดับค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด
1.51 - 2.50	น้อย
2.51 - 3.50	ปานกลาง
3.51 - 4.50	มาก
4.51 - 5.00	มากที่สุด

4.2 สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบสมมติฐานด้วย

1. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่าง จะวิเคราะห์ความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)
2. การหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน หรือ การวิเคราะห์ค่า t (t -test Independent) ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่า

การทดสอบในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.3 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการวิเคราะห์จากคำถามที่ได้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้กรอกแบบสอบถาม เพื่อทราบถึงปัญหาและนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงรายงานทางการเงินเพื่อให้มีประโยชน์ต่อผู้บริหารในการบริหารงานสูงสุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สามประการ ประการแรก คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ประการสอง เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประการที่สาม เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของรายงานทางการเงิน เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ดังนั้น ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แยกการนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

2.1 ความจำเป็นที่จะต้องมีรายงานทางการเงิน

2.2 ความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

2.3 ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

2.4 ความถี่ของรายงานทางการเงิน

2.5 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

2.6 ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน

2.7 ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน

2.8 ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติม จากรายงานทางการเงิน

ที่มีอยู่

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการใช้รายงานทางการเงิน

บริหารงาน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	28	62.2
หญิง	17	37.8
รวม	45	100
อายุ		
ต่ำกว่า 35 ปี	21	46.7
35 ปีขึ้นไป - 45 ปี	20	44.4
เกิน 45 ปีขึ้นไป - 55 ปี	4	8.9
รวม	45	100
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	46.7
ปริญญาตรี	24	53.3
รวม	45	100
ระยะเวลาของการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	13	28.9
5 - 10 ปี	19	42.2
เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป	13	28.9
รวม	45	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงาน	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน		
ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก	23	51.1
ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย	13	28.9
ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ	9	20.0
รวม	45	100
ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน		
น้อยกว่า 5 ปี	20	44.4
5 - 10 ปี	16	35.6
เกิน 10 ปีขึ้นไป	9	20.0
รวม	45	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ใช้งานทางการเงินเป็นเพศชาย ร้อยละ 62.2 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 37.8 ในจำนวนนี้เป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.7 อายุ 35 ปีขึ้นไปถึง 45 ปี ร้อยละ 44.4 และ อายุเกิน 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.9 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.3 และจบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 46.7 ผู้ใช้งานทางการเงินส่วนใหญ่มีระยะเวลาของการทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.2 ระยะเวลาของการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็น ร้อยละ 28.9 และระยะเวลาของการทำงาน เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 28.9 สำหรับตำแหน่งงานนั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก ร้อยละ 51.1 เป็นผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย ร้อยละ 28.9 และ ตำแหน่งงานเป็นผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ ร้อยละ 20 และในด้านประสบการณ์ ส่วนใหญ่ทำงานในตำแหน่งงานปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็น ร้อยละ 44.4 รองลงมา มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน 5-10 ปี ร้อยละ 35.6 และเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 20.0

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	4.04	1.086	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	4.09	1.062	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.57	1.108	มาก
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.44	1.235	มาก
5. รายงานกระแสเงินสด	3.62	1.267	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.89	1.112	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.80	1.079	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.73	0.986	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	4.13	0.991	มาก
รวม	3.81	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินเห็นความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินมาใช้ในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่มีความจำเป็นมากที่สุด เป็นรายงานจุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.991 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความจำเป็นมากรองลงมา คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.062 และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความจำเป็นระดับมากเช่นกันแต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.235

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.790	1.00	.238	.813
หญิง	17	3.856	.654		

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศหญิง มีความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.856 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .654 ส่วนเพศชาย มีความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.790 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.969	.485	.60	.54
ภายในกลุ่ม	42	33.474	.797		
รวม	44	34.443			

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.402	.961	3.23	.00
ปริญญาตรี	24	4.177	.632		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.177 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .632 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.402 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .961 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน กับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	9.105	4.552	7.54	.00
ภายในกลุ่ม	42	25.338	.603		
รวม	44	34.443			

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน กับ ระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบรายกลุ่มของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

ระยะเวลาการทำงาน		น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป
	X		3.656	3.367
น้อยกว่า 5 ปี	4.495	-	.01*	.00*
5 - 10 ปี	3.656		-	.59
เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป	3.367			-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 5 ปี แตกต่างไปจากผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงาน 5 ถึง 10 ปี และ เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 5 ปีมีค่ามากกว่าผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงาน 5 ถึง 10 ปี และเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป แต่ไม่พบความแตกต่างในกลุ่มผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงาน 5 ถึง 10 ปี กับ ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงานเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.416	2.208	3.08	.05
ภายในกลุ่ม	42	30.027	.715		
รวม	44	34.443			

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินของทุกกลุ่มตำแหน่งงาน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน
ของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.909	1.955	2.68	.08
ภายในกลุ่ม	42	30.534	.727		
รวม	44	34.443			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินของทุกกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.91	0.960	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.84	0.914	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.37	1.047	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.36	1.014	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.57	1.065	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.61	0.920	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.66	0.987	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.50	0.952	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.75	0.943	มาก
รวม	3.61	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถนำข้อมูลและรายละเอียดที่ได้รับในรายงานทางการเงิน มาใช้สนับสนุนในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ โดยข้อมูลที่ได้รับมีรายละเอียดเพียงพอแก่ความต้องการ ในระดับมาก ที่ใช้ในการบริหารงานของบริษัท สนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเพียงพอมากที่สุด เป็นรายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเพียงพอรองลงมา คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.914 และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเพียงพอระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.047 และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.441	1.106	.889	.37
หญิง	17	3.699	.568		

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศหญิง มีความเพียงพอของรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.699 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .568 ส่วนเพศชาย มีความเพียงพอของรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.441 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.106 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเพียงพอของรายงานทางการเงินของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.707	1.353	1.56	.22
ภายในกลุ่ม	42	36.238	.863		
รวม	44	38.945			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงินของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความเพียงพอของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.329	.735	1.41	.16
ปริญญาตรี	24	3.722	1.071		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.722 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.071 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.329 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .735 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ความเพียงพอของรายงานทางการเงินกับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.236	.618	.68	.50
ภายในกลุ่ม	42	37.709	.898		
รวม	44	38.945			

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงินกับระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	11.193	5.59	8.47	.00
ภายในกลุ่ม	42	27.752	.661		
รวม	44	38.945			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงิน กับตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลปรากฏดัง ตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบรายคู่ของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

ตำแหน่งงาน		ผช.หน.แผนก/ หน.แผนก	ผช.หน.ฝ่าย/ หน.ฝ่าย	ผช.ผจก./ ผจก.
	—			
	X		3.666	4.419
ผช.หน.แผนก/หน.แผนก	3.122	-	.16	.00*
ผช.หน.ฝ่าย/หน.ฝ่าย	3.666		-	.11
ผช.ผจก./ผจก.	4.419			-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แตกต่างไปจากผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มีค่ามากกว่าผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แต่ไม่พบความแตกต่างใน

กลุ่มผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย กับผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/
หัวหน้าแผนก

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน
ของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.005	.003	.00	.99
ภายในกลุ่ม	42	38.940	.927		
รวม	44	38.945			

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเพียงพอของรายงาน
ทางการเงิน ของผู้ใช้รายงานทางการเงินทุกกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.82	0.870	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.66	0.939	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.36	0.917	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.14	0.955	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.50	1.110	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.66	1.010	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.59	0.996	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.57	1.021	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.68	1.157	มาก
รวม	3.55	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเข้าใจและนำข้อมูลในรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ไปประยุกต์ใช้ ควบคุม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ได้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่เข้าใจได้มากที่สุด เป็นรายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเข้าใจได้มากที่สุดลงมา คือ รายงานจุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ย 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.157 และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเข้าใจได้ในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.917 และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.955 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.337	1.102	1.22	.22
หญิง	17	3.699	.673		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศหญิง มีความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.699 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .673 ส่วนเพศชาย มีความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.337 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.102 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.433	.216	.22	.80
ภายในกลุ่ม	42	41.034	.977		
รวม	44	41.467			

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน ของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.232	.859	1.58	.12
ปริญญาตรี	24	3.685	1.029		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.685 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.029 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.232 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .859 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหารกับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.168	.584	.60	.54
ภายในกลุ่ม	42	40.298	.959		
รวม	44	41.467			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน กับระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.454	2.227	2.52	.09
ภายในกลุ่ม	42	37.013	.881		
รวม	44	41.467			

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน ของทุกกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน
ของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.271	.136	.13	.87
ภายในกลุ่ม	42	41.195	.981		
รวม	44	41.467			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน ของทุกกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยด้านความถี่ของรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.56	1.078	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.51	1.160	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.18	0.960	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.20	1.036	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.51	1.141	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.76	0.883	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.60	1.074	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.64	1.026	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.67	1.087	มาก
รวม	3.51	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงิน ในการบริหารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ที่ต้องการใช้มากที่สุด เป็นรายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ย 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.883 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ที่ต้องการใช้มากรองลงมา คือ รายงานจุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ย 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.087 และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ที่ต้องการใช้ปานกลาง คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.036 และ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความถี่ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.523	.993	.096	.92
หญิง	17	3.496	.769		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชาย มีความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.523 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .993 ส่วนเพศหญิง มีความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 3.496 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .769 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.762	.381	.45	.63
ภายในกลุ่ม	42	35.369	.842		
รวม	44	36.131			

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.179	1.022	2.43	.01
ปริญญาตรี	24	3.805	.685		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.805 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .685 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.179 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.022 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารกับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.017	1.50	1.91	.16
ภายในกลุ่ม	42	33.114	.788		
รวม	44	36.131			

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความถี่ที่ต้องการใช้รายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.032	2.016	2.63	.08
ภายในกลุ่ม	42	32.098	.764		
รวม	44	36.131			

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน กับทุกกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน
ของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.425	.213	.25	.78
ภายในกลุ่ม	42	35.705	.85		
รวม	44	36.131			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับทุกกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.73	1.128	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.57	1.129	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.00	1.012	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.23	1.065	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.52	1.210	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.66	1.055	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.64	1.014	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.61	1.039	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.77	1.138	มาก
รวม	3.52	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด เป็นรายงานจุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.138 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดคือ รายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.128 และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจปานกลางคือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.065 และ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.012 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.377	1.224	.569	.57
หญิง	17	3.566	.787		

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชาย มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.377 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.224 ส่วนเพศหญิง มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 3.566 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .787 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.224	.612	.51	.59
ภายในกลุ่ม	42	49.524	1.179		
รวม	44	50.748			

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร ของทุกกลุ่มอายุไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.111	1.068	2.04	.04
ปริญญาตรี	24	3.743	1.009		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.743 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.009 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.111 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.068 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหารกับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.084	.542	.45	.63
ภายในกลุ่ม	42	49.664	1.182		
รวม	44	50.748			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงิน กับ ระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	6.58	3.29	3.12	.05
ภายในกลุ่ม	42	44.168	1.052		
รวม	44	50.748			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร กับทุกกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.054	.027	.02	.97
ภายในกลุ่ม	42	50.694	1.207		
รวม	44	50.748			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงิน ของกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.89	0.895	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.75	1.081	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.41	0.996	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.41	0.996	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.68	1.095	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.75	1.014	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.64	1.036	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.68	1.006	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.68	1.052	มาก
รวม	3.65	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้มากที่สุด คือ รายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.895 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้มากที่สุดรองลงมา คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย กับ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.081 และค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014 ตามลำดับ ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้ปานกลาง คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.996

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.531	1.205	.339	.73
หญิง	17	3.640	.692		

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชาย มีความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.531 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.205 ส่วนเพศหญิง มีความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 3.640 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .692 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.668	1.334	1.26	.29
ภายในกลุ่ม	42	44.393	1.057		
รวม	44	47.061			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน ของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.301	1.012	1.68	.10
ปริญญาตรี	24	3.810	1.014		

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.810 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014 ส่วนผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.301 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.012 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารกับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.572	.286	.25	.77
ภายในกลุ่ม	42	46.489	1.107		
รวม	44	47.061			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน กับ ระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	10.747	5.373	6.21	.00
ภายในกลุ่ม	42	36.314	.865		
รวม	44	47.061			

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของการใช้รายงานทางการเงิน กับกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลปรากฏดัง ตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบรายคู่ของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน

ตำแหน่งงาน	— X	ผช.หน.แผนก/	ผช.หน.ฝ่าย/	ผช.ผจก./
		หน.แผนก	หน.ฝ่าย	ผจก.
			3.683	4.444
ผช.หน.แผนก/หน.แผนก	3.169	-	.29	.00*
ผช.หน.ฝ่าย/หน.ฝ่าย	3.683		-	.18
ผช.ผจก./ผจก.	4.444			-

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แตกต่างไปจากผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มีค่ามากกว่าผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แต่ไม่พบความ

แตกต่างในกลุ่มผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย กับผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก

ตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.471	.235	.21	.81
ภายในกลุ่ม	42	45.59	1.109		
รวม	44	47.061			

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน กับ กลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 ค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.59	1.106	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.50	1.131	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.20	1.025	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.32	1.095	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.57	1.228	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.64	1.102	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.50	1.171	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.59	1.148	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.34	1.238	ปานกลาง
รวม	3.47	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความเห็นด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลามากที่สุด คือ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ย 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.102 ประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลามากรองลงมา คือ รายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.106 และ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง มีค่าเฉลี่ย 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.148 ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลาปานกลาง คือ รายงานจุดคุ้มทุน รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.34 3.32 และ 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.238 1.095 และ 1.025 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.293	1.205	.782	.43
หญิง	17	3.562	.946		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชาย มีความเห็นด้านความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.293 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.205 ส่วนเพศหญิง มีความเห็นด้านความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.562 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .946 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความทันเวลาของรายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.240	1.12	.90	.41
ภายในกลุ่ม	42	52.070	1.24		
รวม	44	54.310			

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงิน ของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	2.968	1.062	2.55	.01
ปริญญาตรี	24	3.768	1.033		

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นด้านความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.768 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.033 ส่วนผู้ใช้รายงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 2.968 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.062 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน กับระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.046	1.523	1.2	.29
ภายในกลุ่ม	42	51.264	1.221		
รวม	44	54.310			

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงิน กับระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	5.739	2.870	2.48	.09
ภายในกลุ่ม	42	48.571	1.156		
รวม	44	54.310			

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงิน ของกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความทันเวลาของการใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.109	.055	.04	.95
ภายในกลุ่ม	42	54.201	1.29		
รวม	44	54.310			

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความทันเวลาของรายงานทางการเงิน กับกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 ค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. รายงานผลการดำเนินงาน	3.77	1.097	มาก
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย	3.59	1.106	มาก
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน	3.27	0.924	ปานกลาง
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.34	0.987	ปานกลาง
5. รายงานกระแสเงินสด	3.59	1.064	มาก
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ	3.61	1.061	มาก
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน	3.66	1.077	มาก
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง	3.64	1.183	มาก
9. รายงานจุดคุ้มทุน	3.64	1.183	มาก
รวม	3.56	0.93	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความเห็นด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 โดยประเภทรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานมากที่สุด คือ รายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.097 ประเภทรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานมากที่สุด คือ รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.077 ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานปานกลาง คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.34 และ 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.987 และ 0.924 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.55 การเปรียบเทียบความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร
กับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ชาย	28	3.396	1.196	.737	.46
หญิง	17	3.640	.831		

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชาย มีความเห็นด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.396 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.196 ส่วนเพศหญิง มีความเห็นด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.640 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .831 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.56 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวม

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.542	.271	.22	.79
ภายในกลุ่ม	42	49.813	1.186		
รวม	44	50.356			

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวมของทุกกลุ่มอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.57 การเปรียบเทียบความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้จ่ายงานทางการเงินโดยรวมในการบริหาร กับผู้ใช้จ่ายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	Mean	SD.	t	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.264	1.110	1.32	.19
ปริญญาตรี	24	3.685	1.015		

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ผู้ใช้จ่ายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้จ่ายงานทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.264 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.110 ส่วนผู้ใช้จ่ายงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 3.685 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.015 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า ความมีประโยชน์ของการใช้จ่ายงานทางการเงินในการบริหาร กับระดับการศึกษาของผู้ใช้จ่ายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้จ่ายงานทางการเงิน กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้จ่ายงานทางการเงินในการบริหาร

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.38	.69	.59	.55
ภายในกลุ่ม	42	48.876	1.166		
รวม	44	50.356			

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้จ่ายงานทางการเงินโดยรวม กับระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้จ่ายงานทางการเงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	7.089	3.545	3.44	.04
ภายในกลุ่ม	42	43.266	1.030		
รวม	44	50.356			

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน ของกลุ่มตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลปรากฏดัง ตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบรายคู่ของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
กับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม

ตำแหน่งงาน	-	ผช.หน.แผนก/	ผช.หน.ฝ่าย/	ผช.ผจก./
		หน.แผนก	หน.ฝ่าย	ผจก.
	X		3.598	4.185
ผช.หน.แผนก/หน.แผนก	3.154	-	.45	.04*
ผช.หน.ฝ่าย/หน.ฝ่าย	3.598		-	.41
ผช.ผจก./ผจก.	4.185			-

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แตกต่างไปจากผู้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มีค่ามากกว่าผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก แต่ไม่พบความ

แตกต่างในกลุ่มผู้ใช้รายงานทางการเงินที่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย กับผู้ช่วย
หัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก

ตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน
ของผู้ใช้รายงานทางการเงินกับความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม

แหล่ง	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	.028	.014	.01	.98
ภายในกลุ่ม	42	50.328	1.198		
รวม	44	50.356			

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้
รายงานทางการเงิน โดยรวม กับกลุ่มประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน
เงิน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติมจากรายงานทางการเงินที่มีอยู่

ตารางที่ 4.62 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการขายและรับเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
รายงานการขายและรับเงิน			
1.รายงานยอดขายแยกตามลูกค้า	3.95	1.180	มาก
2.รายงานยอดขายแยกตามสินค้า	3.89	1.061	มาก
3.รายงานการลดหนี้แยกตามลูกค้า	3.41	1.127	ปานกลาง
4.รายงานการลดหนี้แยกตามสินค้า	3.32	1.095	ปานกลาง
5.รายงานเปรียบเทียบราคาขายกับ ราคาทุนของสินค้าขาย	4.05	1.200	มาก
6.รายงานวิเคราะห์อายุลูกหนี้	3.27	1.169	ปานกลาง
7.รายงานอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ	3.11	1.166	ปานกลาง
8.รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าไป ต่างประเทศ	3.25	1.241	ปานกลาง
รวม	3.53	0.95	มาก

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการขายและรับเงินในระดับมาก สำหรับใช้ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแฟชั่น มีค่าเฉลี่ย 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 ส่วนใหญ่พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการใช้รายงานเปรียบเทียบราคาขายกับราคาทุนของสินค้าที่ขายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20 นอกจากนี้ ต้องการใช้รายงานยอดขายแยกตามลูกค้ามากรองลงมา มีค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.18 และ ผู้บริหารมีความต้องการใช้รายงานอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.166

ตารางที่ 4.63 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการซื้อและจ่ายเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
รายงานการซื้อและจ่ายเงิน			
1.รายงานขอซื้อแยกตามผู้ขาย	3.64	1.143	มาก
2.รายงานขอซื้อแยกตามสินค้า	3.64	1.143	มาก
3.รายงานวิเคราะห์อายุเจ้าหนี้	3.40	1.072	ปานกลาง
4.รายละเอียดค่าใช้จ่ายนำเข้าจากต่างประเทศ	3.45	1.320	ปานกลาง
รวม	3.52	1.07	มาก

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการซื้อและจ่ายเงินในระดับมาก สำหรับใช้ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 ส่วนใหญ่พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการใช้รายงานขอซื้อแยกตามผู้ขาย และ รายงานขอซื้อแยกตามสินค้า มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.143 ส่วนรายงานวิเคราะห์อายุเจ้าหนี้ และ รายละเอียดค่าใช้จ่ายนำเข้าจากต่างประเทศ มีความต้องการในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.072 และ 1.320 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.64 ความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานสินค้าคงเหลือ

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
รายงานสินค้าคงเหลือ			
1.รายงานวัตถุดิบคงเหลือ	4.00	1.180	มาก
2.รายงานสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ	4.00	1.061	มาก
3.รายงานงานระหว่างทำคงเหลือ	3.95	1.127	มาก
4.รายงานวัสดุสิ้นเปลืองคงเหลือ	3.84	1.095	มาก
5.รายงานเบิกใช้วัตถุดิบ	3.93	1.200	มาก
6.รายงานเบิกใช้วัสดุสิ้นเปลือง	3.84	1.169	มาก
7.รายงานรับคืนซากวัสดุสิ้นเปลือง	3.52	1.166	มาก
8.รายงานเศษวัตถุดิบ	3.66	1.241	มาก
รวม	3.84	0.96	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานสินค้าคงเหลือในระดับมาก สำหรับใช้ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพนมีค่าเฉลี่ย 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96 ส่วนใหญ่พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการใช้รายงานวัตถุดิบคงเหลือ และ รายงานสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.18 และ 1.061 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการใช้รายงานงานระหว่างทำคงเหลือมากรองลงมา มีค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.127 และ ผู้บริหารมีความต้องการใช้รายงานรับคืนซากวัสดุสิ้นเปลืองในระดับที่มากที่สุด แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.166

ตารางที่ 4.65 ค่าเฉลี่ยด้านความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการเงิน

ประเภทรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
รายงานการเงิน			
1.รายงานงบการเงินเปรียบเทียบกับคู่แข่ง (เป็นรายลูกค้า)	3.52	1.210	มาก
2.รายงานแสดงฐานะการเงินของกิจการ(งบดุล)	3.75	1.314	มาก
รวม	3.63	1.17	มาก

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการเงินในระดับมาก สำหรับใช้ในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน มีค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 และ พบว่า ผู้บริหารต้องการใช้รายงานแสดงฐานะการเงินของกิจการ (งบดุล) มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.314

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้รายงานทางการเงิน บริหารงาน

ตารางที่ 4.66 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงิน

ปัญหาการใช้รายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน	2.95	1.011	ปานกลาง
2. ไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน	3.05	1.011	ปานกลาง
3. เสียเวลาในการอ่านรายงานทางการเงิน	2.83	.986	ปานกลาง
4. ได้รับรายงานทางการเงินล่าช้าไม่ทันเวลาต่อการตัดสินใจ	2.83	.986	ปานกลาง
5. ข้อมูลในรายงานมีมากเกินไป	2.86	.952	ปานกลาง
6. ปัญหาด้านคุณภาพของรายงานทางการเงิน	2.59	.74	ปานกลาง
6.1 ข้อมูลมีความเข้าใจยาก	2.88	.889	ปานกลาง
6.2 ข้อมูลไม่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ	2.57	.941	ปานกลาง
6.3 ข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ	2.52	.890	ปานกลาง
6.2 ข้อมูลมีความผิดพลาด	2.55	.832	ปานกลาง
6.2 ข้อมูลมีการลำเอียง	2.48	.862	น้อย
6.2 ไม่สามารถเปรียบเทียบข้อมูลได้สำหรับรอบระยะเวลาที่ต่างกัน	2.55	.916	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ปัญหาการใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาด้านความไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.05 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 รองลงมา ปัญหาไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 ปัญหาข้อมูลในรายงานมีมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .95 ส่วนปัญหาเสียเวลาในการอ่านรายงานทางการเงิน และ ปัญหาได้รับรายงานทางการเงินล่าช้า มี

ค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน มีค่าเท่ากับ 2.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .98 และ ปัญหาด้านคุณภาพ
ของรายงานทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้รายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถใช้รายงานทางการเงินในการบริหาร การวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร และ ผู้บริหารสามารถเลือกใช้ประโยชน์ของรายงานทางการเงินแต่ละประเภทได้อย่างเหมาะสม โดยในบทนี้จะสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ในประเด็นต่อไปนี้

- 1) ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน
- 2) ความเพียงพอของรายงานทางการเงิน
- 3) ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน
- 4) ความถี่ของรายงานทางการเงิน
- 5) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
- 6) ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน
- 7) ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน
- 8) ความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวม

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของรายงานทางการเงิน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรได้แก่ ผู้บริหารระดับต้น และ ผู้บริหารระดับกลาง ซึ่งเป็นผู้ใช้รายงานทางการเงิน ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 21 บริษัท ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารระดับกลาง 60 คน ผู้บริหารระดับต้น 257 คน รวมทั้งสิ้น 317 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน จำนวน 3 บริษัท ซึ่งบริหารงานโดยกรรมการผู้จัดการคนเดียวกัน โดยมีผู้บริหารระดับกลาง 9 คน ผู้บริหารระดับต้น 36 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทและการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่าง เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) กรณีที่พบความแตกต่าง จะวิเคราะห์ความแตกต่างโดยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe's method) และ การหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน หรือ การวิเคราะห์ค่า t (t-test Independent) ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่า การทดสอบในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับความมีนัยสำคัญ .05

1.3 ผลการวิจัย

การศึกษาการใช้รายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน สรุปได้ดังนี้

1.3.1 สรุปจากข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

บริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 บริษัท มีผู้บริหารระดับต้นและผู้บริหารระดับกลาง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.2 และร้อยละ 37.8 ในจำนวนนี้เป็นผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มากที่สุด และรองลงมา มีอายุ 35 ปีขึ้นไปถึง 45 ปี และอายุเกิน 45 ปีขึ้นไปถึง 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.7 ร้อยละ 44.4 และ ร้อยละ 8.9 ตามลำดับ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.3 รองลงมาจบการศึกษาในระดับต่ำกว่า

ปริญญาตรี ร้อยละ 46.7 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาของการทำงานมากที่สุด คือ 5-10 ปี รองลงมา น้อยกว่า 5 ปี และเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.2 ร้อยละ 28.9 ตามลำดับ โดยผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก รองลงมาคือ ระดับผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าฝ่าย และ ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 51.1 ร้อยละ 28.9 และ ร้อยละ 20 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน น้อยกว่า 5 ปี รองลงมา 5 ถึง 10 ปี และ เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.4 ร้อยละ 35.6 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

1.3.2 สรุปข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

1.3.2.1 ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับปริญญาตรี และ ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาการทำงาน ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาของการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี กับ ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาของการทำงาน 5 ถึง 10 ปี และ เกินกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงความจำเป็นที่จะต้องมียางานทางการเงิน

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานจุดคุ้มทุน มีความจำเป็นมากที่สุดสำหรับใช้ในการบริหารงาน รองลงมาเป็น รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย และประเภทรายงานทางการเงินที่มีความจำเป็นในระดับมากเช่นกันแต่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.2 ความเพียงพอของรายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาของการทำงาน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความเพียงพอของข้อมูลที่ได้รับตามประเภทของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตำแหน่งงานระหว่างตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก กับ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มี

ความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กับความเพียงพอของข้อมูลที่ได้รับ ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานผลการดำเนินงาน มีความเพียงพอของข้อมูลที่ได้รับมากที่สุด รองลงมาเป็น รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย และประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเพียงพอของรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง คือ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และรายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน

1.3.2.3 ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความเข้าใจได้ของรายงานทางการเงินที่ได้รับ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่เข้าใจได้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทรายงานผลการดำเนินงาน ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเข้าใจได้มากที่สุดรองลงมา คือ รายงานจุดคุ้มทุน และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเข้าใจได้ในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และรายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.4 ความถี่ที่ต้องการใช้รายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความถี่ที่ต้องการใช้รายงานทางการเงินที่ได้รับ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ในการใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทรายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ที่ต้องการใช้มากที่สุดรองลงมา คือ รายงานจุดคุ้มทุน และ ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความถี่ที่ใช้รายงานทางการเงินในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.5 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้รายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการใช้รายงานทางการเงินที่ได้รับ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับปริญญาตรี มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงความเกี่ยวข้องกับการใช้รายงานทางการเงินเพื่อการตัดสินใจ

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด เป็นรายงานจุดคุ้มทุน ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด คือ รายงานผลการดำเนินงาน และประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และรายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.6 ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินที่ได้รับ ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงินระดับผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก กับ ระดับผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้มากที่สุด คือ รายงานผลการดำเนินงาน ประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้มากที่สุด คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย กับ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้ในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.7 ความทันเวลาของรายงานทางการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งงาน

ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความทันเวลาของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับปริญญาตรี มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงความทันเวลาในการนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารงาน

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลามากที่สุด คือ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ ประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลามากรองลงมา คือ รายงานผลการดำเนินงานและรายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่ได้รับทันเวลาในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และรายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.2.8 ความมีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินโดยรวม

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นเพศชายและเพศหญิง อายุของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ระยะเวลาการทำงาน และประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับความมีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหาร ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตำแหน่งงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก กับ ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงความมีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม ในการนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารงาน

ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน ส่วนใหญ่เห็นว่า ประเภทรายงานทางการเงินที่มีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานมากที่สุด คือ รายงานผลการดำเนินงานประเภทรายงานทางการเงินที่มีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานมากรองลงมา คือ รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน ส่วนประเภทรายงานทางการเงินที่มีประ โยชน์ต่อผู้ใช้รายงานในระดับปานกลาง คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1.3.3 สรุปข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติม

1.3.3.1 ความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการขายและรับเงิน

พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการรายงานเปรียบเทียบราคาขายกับราคาทุนของสินค้าที่ขาย รายงานยอดขายแยกตามลูกค้า รายงานยอดขายแยกตามสินค้า รายงานลดหนี้แยกตามลูกค้า รายงานลดหนี้แยกตามสินค้า รายงานวิเคราะห์อายุลูกหนี้ รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าไปต่างประเทศ และ รายงานอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพิ่มเติม ตามลำดับ

1.3.3.2 ความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการซื้อและจ่ายเงิน

พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการรายงานยอดซื้อแยกตามผู้ขาย รายงานยอดซื้อแยกตามสินค้า รายละเอียดค่าใช้จ่ายนำเข้าจากต่างประเทศ และ รายงานวิเคราะห์อายุเจ้าหนี้ เพิ่มเติม ตามลำดับ

1.3.3.3 ความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานสินค้าคงเหลือ

พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการรายงานวัตถุดิบคงเหลือ รายงานสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ รายงานงานระหว่างทำคงเหลือ รายงานการเบิกใช้วัตถุดิบ รายงานวัสดุสิ้นเปลืองคงเหลือ รายงานเบิกใช้วัสดุสิ้นเปลือง รายงานเศษวัตถุดิบ และ รายงานรับคืนซากวัสดุสิ้นเปลือง เพิ่มเติม ตามลำดับ

1.3.3.4 ความต้องการใช้รายงานทางการเงินด้านรายงานการเงิน

พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการรายงานสถานะการเงินของกิจการ(งบดุล) และ รายงานงบการเงินเปรียบเทียบกับคู่แข่ง(เป็นรายลูกค้า) เพิ่มเติม ตามลำดับ

1.3.4 สรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีปัญหาในการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานมากที่สุดคือ ไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน รองลงมาคือ ไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน ปัญหาข้อมูลในรายงานมีมากเกินไป ปัญหาการเสียเวลาในการอ่านรายงานทางการเงิน ปัญหาได้รับรายงานทางการเงินล่าช้าไม่ทันเวลาต่อการตัดสินใจ และ ปัญหาด้านคุณภาพของรายงานทางการเงิน ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของรายงานทางการเงิน มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความคิดเห็นต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็นต่าง ๆ

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินเห็นความสำคัญและความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องใช้รายงานทางการเงินในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจมาศ อภิสิริภิญโญ (2545) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการในเรื่องต่างๆ ภายในองค์กร มีความจำเป็นที่ต้องใช้ข้อมูลทางบัญชีไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความเห็นในด้านความเพียงพอของรายงานทางการเงิน ผู้ใช้รายงานทางการเงินส่วนใหญ่มีความเห็นว่าทุกรายงานที่ได้รับมีข้อมูลและรายละเอียดเพียงพอ สำหรับใช้วางแผน ควบคุมและตัดสินใจ แต่มี 2 รายงาน คือ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน มีความเห็นในด้านความเพียงพอในระดับปานกลาง ทั้งนี้จะเป็นเพราะ การนำเสนอรายงานดังกล่าว ไม่ได้วิเคราะห์ความแตกต่างของสาเหตุที่เกิดขึ้น รวมทั้งไม่ได้นำเสนอการวิเคราะห์อัตราส่วนในแต่ละประเภท ส่งผลทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความเห็นด้านความเข้าใจได้ของ 2 รายงานนี้อยู่ในระดับปานกลางด้วย ซึ่งฝ่ายบัญชีควรปรับปรุงและแก้ไขต่อไป

นอกจากนี้ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังมีความคิดเห็นด้านความถี่ของการใช้รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความเห็นด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ต่อรายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน สำหรับความคิดเห็นที่ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีต่อด้านความเชื่อได้ของรายงานทางการเงินนั้น ทุกรายงานที่ผู้ใช้รายงานทางการเงินได้รับมีความเห็นว่าเชื่อถือได้อย่างมาก แต่ยังคงมี 2 รายงานดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความเห็นว่าเชื่อถือได้ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังไม่เข้าใจความหมายของอัตราส่วนทางการเงินในแต่ละประเภท และไม่สามารถนำอัตราส่วนทางการเงินมาใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ หรืออาจเป็นเพราะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่ได้รับข้อมูลอธิบายถึง

รายละเอียดในที่มาของแต่ละรายการจากฝ่ายบัญชี ในรายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สินและฝ่ายบัญชีไม่มีคำอธิบายถึงที่มาของแต่ละอัตราส่วนในรายงานอัตราส่วนทางการเงิน จากแนวคิดของสุชาติ ศถาวรวงศ์(2543) ได้กล่าวถึง การใช้ประโยชน์จากอัตราส่วนทางการเงิน ธุรกิจสามารถนำไปใช้พยากรณ์ความล้มเหลวได้

สำหรับความเห็นต่อความทันเวลา พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถนำรายงานทางการเงิน ได้แก่ รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และ รายงานจุดคุ้มทุน ไปใช้ในการบริหารงานได้ทันเวลาในระดับปานกลาง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินจะได้รับรายงานดังกล่าวจากฝ่ายบัญชี ภายใน 3 วันทำการ หลังจากปิดบัญชีในแต่ละเดือน ซึ่งผู้บริหารอาจต้องการ ได้รับรายงานเหล่านี้เป็นรายงานแบบทันเวลา (Real Time) หมายถึง ประมวลผลข้อมูลที่ทำในทันทีที่ข้อมูลถูกส่งเข้าเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ออกมาทันที ส่วนความเห็นในด้านความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวมนั้น พบว่า รายงานส่วนใหญ่ยังมีประโยชน์ในระดับมาก แต่ยังคงเป็นรายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน และ รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ที่ผู้ใช้รายงานทางการเงิน มีความเห็นว่ามีประโยชน์ในระดับปานกลางด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิเรข นทีนนท์ ณ ลำปาง (2543) พบว่าผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำข้อมูลทางบัญชีไปใช้ในการบริหารงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่ม และผู้ใช้ข้อมูลแต่ละกลุ่มยังต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วและนำไปใช้ประโยชน์ทันต่อความต้องการ

2. เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ใช้รายงานทางการเงิน กับ ความคิดเห็นต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็นต่าง ๆ

จากผลการวิจัย พบว่า รายงานทางการเงินที่นำเสนอให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ไม่มีผลต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็นด้าน ความจำเป็น ความเพียงพอ ความเข้าใจได้ ความถี่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ ความทันเวลา และความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม ดังนั้น คุณลักษณะเกี่ยวกับ เพศ อายุ และ ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน ไม่ได้ทำให้การใช้รายงานทางการเงินแตกต่างกัน แต่ในด้านระดับการศึกษาของผู้ใช้รายงานทางการเงิน พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี กับ ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเห็นแตกต่างกันต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็น ความจำเป็น ความถี่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และความทันเวลาของรายงานทางการเงิน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ มุมมองในการนำข้อมูลในรายงานการเงินไปใช้ของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีมุมมองที่กว้างกว่า

สามารถนำรายงานทางการเงินที่ได้รับไปประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผน ควบคุมและตัดสินใจได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแน้งน้อย ใจอ่อนนุ่มและคณะ (2542) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารระดับปฏิบัติการ ต้องการข้อมูลที่ทันเวลา มีรายละเอียดและความแม่นยำ ข้อมูลที่ได้รับนั้น ต้องสามารถระบุสาเหตุและแนวทางแก้ไข และชี้ให้เห็นถึงการดำเนินงานในส่วนที่ไม่ได้รับการควบคุม

ในการเปรียบเทียบ ระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความเห็นแตกต่างกันกับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงานเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป ต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็นด้านความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงิน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ยังไม่เข้าใจถึงบทบาทว่าจะสามารถนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและควบคุม ได้ อย่างไร และ พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก/หัวหน้าแผนก มีความเห็นแตกต่างกันกับผู้ใช้รายงานทางการเงินที่มีตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการ ต่อการใช้รายงานทางการเงินในประเด็น ความเพียงพอ ความเชื่อถือได้ และความมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยรวม ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ การที่ฝ่ายบัญชีนำเสนอรายงานทางการเงินประเภทต่างๆ ทั้ง 9 ประเภทนี้ ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินทุกตำแหน่งงานในรายงานทางการเงินแบบเดียวกัน จึงไม่น่าจะเหมาะสม แสดงว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นผู้บริหาร ในแต่ละระดับต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเพ็ญ วงษ์เขียว (2543) พบว่า รายงานทางการเงินสำหรับผู้บริหารระดับสูงจะเป็นลักษณะสรุปผลการดำเนินงาน รายงานแนวโน้มในอนาคต ระยะเวลาของการรายงานเป็นรายเดือน ไตรมาสและรายปี รายงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง เป็นรายงานที่วัดผลการปฏิบัติงาน การเปรียบเทียบข้อมูล ระยะเวลาของการรายงานเป็นรายสัปดาห์และรายเดือน ส่วนรายงานทางการเงินสำหรับผู้บริหารระดับล่าง ลักษณะรายงานเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของแต่ละแผนก เพื่อใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน

3. ความต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติมจากรายงานที่มีอยู่

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังต้องการใช้รายงานทางการเงินที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังต้องการใช้รายงานทางการเงินเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ ในด้านความต้องการใช้รายงานด้านการขายและรับเงิน พบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการรายงานเปรียบเทียบราคาขายกับราคาทุนสินค้าที่ขาย รายงานยอดขายแยกตามลูกค้า รายงานยอดขายแยกตามสินค้า รายงานยอดซื้อแยกตามผู้ขาย รายงานยอดซื้อแยกตามสินค้า อีกทั้งยังคงต้องการใช้รายงานสินค้าคงเหลือ และ รายงานทางการเงินแสดงฐานะการเงิน(งบดุล) เพิ่มเติมจากรายงานที่มีอยู่ด้วย ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการรายละเอียดในรายงานต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ควบคุม และตัดสินใจ ผลการวิจัยนี้ใกล้เคียงกับ งานวิจัยของ

นิศากร นครพิน (2547) ที่ว่า ผู้บริหารต้องการรายงานแสดงฐานะการเงิน(งบดุล) รายงานผลการดำเนินงาน สำหรับรายงานประกอบการตัดสินใจ รายงานด้านการขาย ได้แก่ รายงานประวัติการขาย-แยกตามสินค้า ด้านการซื้อ ต้องการรายงานประวัติการซื้อ-แยกตามสินค้า และยังต้องการรายงานผลผลิตประจำวัน รายงานต้นทุนแรงงาน และรายงานวัตถุดิบเบิกใช้ สอดคล้อง กับแนวคิดของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2549) ที่กล่าวว่า ฝ่ายบริหารสามารถใช้ข้อมูลจากการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผล ภายในกิจการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรของกิจการ ดังนั้นรายงานทางการเงินที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป แต่จะเน้นรายงานในรูปแบบที่มีข้อมูลตามความต้องการของผู้บริหาร

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน ไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน ปัญหาข้อมูลในรายงานมีมากเกินไป ปัญหาการเสียเวลาในการอ่านรายงานทางการเงิน ปัญหาได้รับรายงานทางการเงินล่าช้าไม่ทันเวลาต่อการตัดสินใจ และ ปัญหาด้านคุณภาพของรายงานทางการเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีพื้นฐานความรู้ความชำนาญเฉพาะสำหรับในงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี แต่ยังไม่เข้าใจในรายงานทางการเงินว่าจะนำไปใช้ในการบริหารงานได้อย่างไร และอาจเป็นเพราะ ในรายงานทางการเงินอาจใช้คำศัพท์หรือเทคนิคด้านบัญชีมากเกินไป อีกทั้งฝ่ายบัญชี ไม่ชี้ประเด็นหรือไม่ได้วิเคราะห์ในส่วนที่สำคัญให้กับแต่ละหน่วยงานที่ได้รับรายงานทางการเงิน แต่เป็นการวิเคราะห์ในภาพรวมขององค์กรเพียงอย่างเดียว

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) จากผลการวิจัย พบว่า รายงานทางการเงินทั้ง 9 ประเภทที่ผู้ใช้รายงานทางการเงินได้รับในปัจจุบัน มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อใช้ในการบริหารงาน ดังนั้น ฝ่ายบัญชีควรมีการจัดทำรายงานทางการเงิน ได้แก่ รายงานผลการดำเนินงาน รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน รายงานกระแสเงินสด รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง และรายงานจุดคุ้มทุน ต่อไป แต่ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาในบางประเภทของรายงาน โดยให้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดที่นำเสนอในรายงานทางการเงิน เพื่อให้เหมาะสมกับผู้บริหารในแต่ละในระดับ
- 2) รายงานอื่นที่ควรจัดทำเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหาร ได้แก่ รายงานเปรียบเทียบราคาขายกับราคาทุนของสินค้าขาย รายงานยอดขายแยกตามลูกค้า รายงานยอดขายแยกตามสินค้า รายงานยอดซื้อแยกตามผู้ขาย รายงานยอดซื้อแยกตามสินค้า รายงานด้านรายงานสินค้าคงเหลือ รายงานงบการเงินเปรียบเทียบกับคู่แข่ง และ รายงานแสดงฐานะการเงินของกิจการ (งบดุล)
- 3) ผู้บริหารสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการเลือกใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน ให้เหมาะสมกับผู้บริหารในแต่ละระดับ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผน ควบคุมและการประเมินผล ภายในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งฝ่ายบัญชีควรให้ข้อมูลที่เป็นข้อชี้แนะ โดยให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้รายงานทางการเงิน และชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญในการนำข้อมูลในรายงานทางการเงิน ไปใช้ในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรของกิจการ
- 4) องค์กรควรจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมในการทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความตระหนักเห็นประโยชน์และความสำคัญของรายงานทางการเงิน เนื่องจาก ผู้บริหารในองค์กรมีหลายระดับ ผู้บริหารบางระดับยังขาดความรู้พื้นฐานด้านรายงานทางการเงิน จึงควรมีการพัฒนาในระดับความรู้ความเข้าใจ ในประเภทของรายงานทางการเงินที่ใช้ในการบริหารงาน เพื่อสามารถที่จะนำไปวางแผน ควบคุมและการตัดสินใจ อีกทั้งฝ่ายบัญชีควรจะทำรายละเอียดประกอบรายงานที่ส่งให้ผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยเพิ่มเติมคำอธิบายในรายละเอียดและที่มาของข้อมูลที่แสดงอยู่ในรายงานดังกล่าว เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน ซึ่งขึ้นตรงต่อกรรมการผู้จัดการคนเดียวเท่านั้น ดังนั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงานเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆทั้งในกลุ่มแพนและ บริษัทอื่นนอกเหนือจากกลุ่มแพน

2) ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมรองเท้าในกลุ่มแพน แบ่งตามประเภทของรายงานการเงินที่ใช้ในการบริหารงาน ซึ่งพบว่า ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความเห็นต่อรายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรมีการทำวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง ผู้บริหารสามารถใช้รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ ในครั้งต่อไป

3) เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนามากขึ้น คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อนักบัญชี ในการนำเสนอรายงานทางการเงิน และเพื่อการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน จึงควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องการนำเสนอรายงานทางการเงิน โดยใช้การประมวลผลจากระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการนำเสนอรายงานทางการเงิน โดยให้ผู้บริหารสามารถนำรายงานทางการเงินไปใช้ได้ทันเวลา เพื่อประโยชน์ในการวางแผน ควบคุม และการตัดสินใจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จตุพร สิริอรุณรุ่งโรจน์ (2546) "ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการตัดสินใจด้านกิจกรรมการตลาดของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเขตจังหวัดลพบุรี" การค้นคว้าแบบอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จินดา ชันทอง (ม.ป.ป.) การบัญชีเพื่อการบริหาร กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คณพร บุญพารอด (2549) "งบการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบัญชีเพื่อการจัดการและการวางแผนภาษีอากร หน่วยที่ 2 หน้า 92-108 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
- ฐานเศรษฐกิจ (2551) อุดรทองเท้าส่งออกกลดฮวบ + เหตุชมพิษซับไพร์ม/บาทแข็งคาดปีนี้ขยายได้แค่จีบจี้อย 3-4% คืบคืบวันที่ 5 สิงหาคม 2551 จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/journal_articles/view_article_content?article_id=01-ANNO-280108&article_version=1.0
- ธงชัย สันติวงษ์, รัชยศ สันติวงษ์ (2534) การเงินธุรกิจ พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- นิศากร นครพิน (2547) "ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหาร อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นุชจรี พิเชฐกุล (2547) รายงานการเงิน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ทีพีเอ็น.เพรส
- เม่งน้อย ใจอ่อนน้อย (2534) "ประเภทของการรายงานทางการเงินสำหรับการจัดการ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการรายงานทางการเงินและระบบสารสนเทศทางการบัญชี หน่วยที่ 1 หน้า 44-45 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
- เม่งน้อย ใจอ่อนน้อย และคณะ (2542) การรายงานทางการเงินและระบบสารสนเทศทางการบัญชี นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เบญจมาศ อภิสัทธีภิญโญ (2545) "แนวคิดการบัญชีเพื่อการบริหาร" เอกสารภาษีอากร 21, 246 (มีนาคม) : 64 – 74
- เพ็ญนภา อินทเสน (2550) "ความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชี ในการตัดสินใจด้านกิจกรรมทางการตลาด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" การค้นคว้าแบบอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- เมธากุล เกียรติกระจาย (2542) *การบัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุม (ฉบับปรับปรุงใหม่)*
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลปพร ศรีจันทเพชร (2543) *ทฤษฎีการบัญชี พิมพ์ครั้งที่ 8*
กรุงเทพมหานคร บริษัท เท็ค แอนด์ เจอนัลล์พับลิเคชั่น จำกัด
- รุจิเรข นทีนันท์ ณ ลำปาง (2543) "การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารงานของอุตสาหกรรม
การเกษตรในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ภูมิภาคที่ 10
(เชียงใหม่)" วิทยานิพนธ์ปริญญา บัณฑิตมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วันเพ็ญ วศินารมณ (2550) *การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน พิมพ์ครั้งที่ 4* กรุงเทพมหานคร
ทีพีเอ็น.เพรส
- วริยา ปานปรุง (2545) *การบัญชีเพื่อการจัดการ* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุดิมาการพิมพ์ 2
- วิเชียร เกตุสิงห์ (2536) *การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+* นนทบุรี
ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา
- ศรีเพ็ญ วงษ์เขียว (2543) "การใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุมธุรกิจ
ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออก ในจังหวัดเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญา
บัณฑิตมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมเดช โรจน์คูรีเสถียร (2546) "การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อการตัดสินใจ" ใน สมเดช โรจน์คูรี
เสถียร บรรณาธิการ *เส้นทางสู่นักบัญชีมืออาชีพ* หน้า 93-116 กรุงเทพมหานคร
ธรรมนิติเพรส
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2549) *การบัญชีบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร แมคกรอ-ฮิล
- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย (2544) *แม่บทการบัญชี*
กรุงเทพมหานคร พี เอ ลีฟวิ่ง
- สุชาดา สถาวรวงศ์ (2543) "การพยากรณ์ความล้มเหลวของธุรกิจโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน"
ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการการเงิน* หน่วยที่ 15 หน้า 385-393 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2550) "บทวิเคราะห์อุตสาหกรรมรองเท้า
และเครื่องหนัง" ค้นคืนวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 จาก
http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=25.675
- เสนาะ ดีเยาว์, กิ่งกนก พิทยานุคุณ (2537) *การบัญชีบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 11* กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เสนีย์ พวงยาณี (2548) การบัญชีขั้นต้น 1 กรุงเทพมหานคร ทริปเพิล เอ็ดดูเคชั่น
อรรวรรณ กิจปราชญ์ (2547) การบัญชีเพื่อการจัดการ พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อุษณา ภัทรมนตรี (2540) เอกสารการประชุมนักบัญชีทั่วประเทศ เรื่อง วิสัยทัศน์นักบัญชีไทย
ครั้งที่ 15 จัดโดย สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย วันที่
27-28 มิถุนายน 2540 กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้รายงานทางการเงินเพื่อการบริหารงาน

ของบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าในกลุ่มแพน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน

1) เพศ

 ชาย หญิง

2) อายุ

 ต่ำกว่า 25 ปี 25 – 35 ปี 36 – 45 ปี 46 – 55 ปี 56 – 60 ปี 61 ปีขึ้นไป

3) ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4) ท่านทำงานในสถานประกอบการแห่งนี้มานานกี่ปี

 น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

5) ตำแหน่งงาน หรือ เทียบเท่า

 ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก / หัวหน้าแผนก ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย / หัวหน้าฝ่าย ผู้ช่วยผู้จัดการ / ผู้จัดการ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6) ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน

 น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทและการใช้รายงานทางการเงินในการบริหารงาน
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุดในส่วนงานของท่าน

7) ความจำเป็นที่ต้องมีรายงานทางการเงินมาใช้ในการบริหารงาน

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

8) รายละเอียดของรายงานทางการเงินเพียงพอกับการใช้บริหาร

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

9) รายงานทางการเงินสามารถเข้าใจได้

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

10) ความถี่ของรายงานทางการเงินที่ท่านต้องการใช้ในการบริหารงาน

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

11) รายงานทางการเงินที่ได้รับในปัจจุบันสามารถนำมาประกอบการตัดสินใจในการบริหาร

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

12) รายงานทางการเงินสามารถเชื่อถือได้

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

13) สามารถนำรายงานทางการเงินมาใช้ในการใช้บริหารงานได้ทันเวลา

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

14) ประโยชน์ของการใช้รายงานทางการเงินที่ได้รับในปัจจุบันในการบริหาร

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รายงานผลการดำเนินงาน					
2. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่าย					
3. รายงานเปรียบเทียบงบประมาณทรัพย์สิน					
4. รายงานวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน					
5. รายงานกระแสเงินสด					
6. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนวัตถุดิบ					
7. รายงานเบิกวัตถุดิบเกินมาตรฐาน					
8. รายงานเปรียบเทียบต้นทุนค่าแรง					
9. รายงานจุดคุ้มทุน					

15) ท่านต้องการรายงานทางการเงินต่อไปนี้ในการบริหารงานหรือไม่

ประเภทรายงานทางการเงิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
รายงานการขายและรับเงิน					
1. รายงานยอดขายแยกตามลูกค้า					
2. รายงานยอดขายแยกตามสินค้า					
3. รายงานลดหนี้แยกตามลูกค้า					
4. รายงานลดหนี้แยกตามสินค้า					
5. รายงานเปรียบเทียบราคาขายกับราคาทุนของสินค้าขาย					
6. รายงานวิเคราะห์อายุลูกหนี้					
7. รายงานอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ					
8. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าต่างประเทศ					
รายงานการซื้อและจ่ายเงิน					
1. รายงานยอดซื้อแยกตามผู้ขาย					
2. รายงานยอดซื้อแยกตามสินค้า					
3. รายงานวิเคราะห์อายุเจ้าหนี้					
4. รายละเอียดค่าใช้จ่ายนำเข้าจากต่างประเทศ					
รายงานสินค้าคงเหลือ					
1. รายงานวัตถุดิบคงเหลือ					
2. รายงานสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ					
3. รายงานงานระหว่างทำคงเหลือ					
4. รายงานวัสดุสิ้นเปลืองคงเหลือ					
5. รายงานเบิกใช้วัตถุดิบ					
6. รายงานเบิกใช้วัสดุสิ้นเปลือง					
7. รายงานรับคืนซากวัสดุสิ้นเปลือง					
8. รายงานเศษวัตถุดิบ					
รายงานการเงิน					
1. รายงานงบการเงินเปรียบเทียบกับคู่แข่ง(เป็นรายลูกค้า)					
2. รายงานแสดงฐานะการเงินของกิจการ (งบดุล)					

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

16) ปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนของงานของท่านเกี่ยวกับการใช้รายงานทางการเงิน

ปัญหาที่เกิดขึ้น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับรายงานทางการเงิน					
2. ไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของรายงานทางการเงิน ว่าเกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รับผิดชอบ					
3. ต้องเสียเวลาในการอ่านรายงานทางการเงิน					
4. ได้รับรายงานทางการเงินล่าช้า ไม่ทันเวลาต่อการตัดสินใจ					
5. ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีมากเกินไป					
6. ปัญหาด้านคุณภาพของรายงานทางการเงิน					
6.1 ข้อมูลมีความเข้าใจยาก					
6.2 ข้อมูลไม่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ					
6.3 ข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ					
6.4 ข้อมูลมีความผิดพลาด					
6.5 ข้อมูลมีการลำเอียง					
6.6 ไม่สามารถเปรียบเทียบข้อมูลได้ สำหรับรอบระยะเวลาที่ต่างกัน					

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางปาริชาติ โพธิ์บาง
วัน เดือน ปีเกิด	12 พฤศจิกายน 2512
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บธ.บ.การบัญชี วิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ พ.ศ.2535
สถานที่ทำงาน	บริษัท พอนเท็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด บริษัท อากาศ อุตสาหกรรม จำกัด เลขที่ 71/13,21 ม.5 ถ.บางนา-ตราด กม.52 ต.ท่าข้าม อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา 24130 บริษัท เพค อินดัสทรีส์ จำกัด เลขที่ 626/1 ม.11 ถ.สุขาภิบาล 8 ต.หนองขาม อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20232
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี-การเงิน